YUKARI KATTAKİ ÇIĞLIK

Hepimiz yemeğe davetliydik.
Ev sahibi kadın yemekten sonra
öldürüldü.

Leo Bruce
Yukarı Kattaki Çığlık

1
O gece evin havasında hiçbir gayri tabiilik yoktu. Sonradan çok düşündüm. Hiçbirimizin hareketinde şüpheyi davet edecek en ufak bir iz bulamadım.
Kokteyllerimizi içerken cinayetlerden bahsetmiştik. Sonradan bu bahsi kimin ortaya atmış olduğunu bir türlü hatırlıyamadım. Hafta sonları Thurston'larda toplanıldığı zaman, her çeşit mevzu münakaşa edilir. Politika, din, cinayet, sinema hatta falcılık bile.
Doktor Thurston çok konuşan bir insan değildi. Fakat dinlemesini severdi. Arada birde konuyu canlandıracak bir sual ortaya atmasını bilirdi.
Gayet sade,gayet samimi, şakacı, iri yarı bir adamdı. Misafirlerine ikram etmesini pek severdi. Madam Thurston'un çok zengin olduğu rivayet edilirdi. Doktor evlendikten sonra çalışmadığı halde sık sık misafir davet ediyor ve çok bolluk içinde yaşıyorlardı. Mary Thurston da çok nazikti. Yalnız pek zeki değildi.Dri yarı ve sarışın bir kadındı. Pahalı elbiseler giyinir ve çok boyanırdı. Onun bizi gülümseyerek dinlediği ve bir genç kız gibi olur olmaz şeye güldüğünü görür gibi oluyordum.Ufak bir kompliman onu çok memnun ederdı.Zaten iyiliğin timsali idi. Dçimizden biri ona «Bolluk Dlahisi ismini takmıştı. Bir ev hanımı olarak Mary bu isime layıktı.Evinde her şey bol ve mükemmeldi.
Cinayet bahsi ortaya atılınca Alec Morris itiraz etti
- Kitaplarda filmlerde bu konuyu görmekten bıktık.Başka şeyden bahsedemez miyiz?
Doktor Thurston güldü ve ortaya bir sual attı. -Kitaplarda gerçek bir cinayet bulmak mümkün mü? Ben, cinayetin hayatta olduğu gibi incelenmesini istiyorum. Norris,
- Bakın bu doğru! dedi. Polis romanları bir cinayet hakkında gerçek fakir vermiyor. Onlar hep hazırlanmış. olaylardır ve kaatil en sonunda sahneye çıkar.Halbuki gerçekte cinayetin sebebi anlaşılınca kaatil hemen yakaIanır.
Genç Davis Strickland: --Fakat her yakalanan asılmaz ki! dedi. Usta bir kaatil onu mahkum edecek delilleri ortadan kaldırır.Strickland'dan hoşlanmazdım.Kaba saba bir gençti. Thurston'ların daimi davetlilerindendi. Doktor daima karısına, «Senin aşıkın» diye takılırdı.Mary Thurston'un arada sırada ona mali bir yardımda bulunduğunu tahmin ediyorum.
Norris aksi bir tavırla:
- Polis suçluyu yakalayınca, delilini bulur, dedi. Uzun uzun polis romanları hakkındaki fikrini anlattıktan sonra sözlerini şöyle bitirdi:
- Velhasıl kitaplardaki cinayetler bir satranç oyununa benzer. Halbuki hayatta bu iş daha basittir. Dşte onun için ben bu uydurma masallardan hiç hoşlanmam.
Sam Wiliams, Thurstonların avukatı idi. Ona bu evde daima rastlardım. Üstüne başına çok itina eder, gür ak saçlarını daima muntazam tarardı. Yaşına rağmen ince ve

kıvrak bir vücudu vardı. Gayet mahir bir avukat olarak tanınmıştı. Ben bile kaç kere ona fikir danışmıştım. Bu sefer Norris'e cevap veren o oldu.
- Belki haklısınız ama bu oyun beni eğlendiriyor, dedi. Dnsan bir polis romanı okurken sonuna kadar heyecan içinde kalıyor.Biz zaten kitapların hayattan biraz daha esrarengiz olmasını isteriz.
O sırada kokteyleri daima eliyle hazırlayan Doktor Thurston zili çalarak uşağı çağırdı. Bir cinayet işlenecek olsa evvela Stall'dan şüphe ederdim. Dar uzun, saçsız bir kafası, sessiz ve esrarengiz hareketleri vardı. Maamafih mükemmel bir uşaktı. Odadan çıkacağı sırada Mary;
- Stall rica ederim Fellows'e söyle, gelip beni görsün, dedi. Sonra kocasına dönerek:
- Fareler hakkında konuşacağım, dedi.Dkinci katta gene fare tıkırtısı işitiyorum. Fellows'in bu işle meşgul olması lazım.
Doktor:
- Yalnız yerlere zehir bırakmasın Tang yiyebilir, dedi. Tang, Mary'nin köpeği idi. Fellows ile konuşmak için sofaya çıkarken,
-Ben de zaten bir kapan kurmasını söyliyecektim,dedi. içinde bulunduğumuz ev yüksek ve süslü tavanlı, uzun pencereli geniş bir evdi. Dçi o kadar temizdi ki fare bulunacağına insanın aklı ermezdi. Fakat eski bir bina olduğundan fare hücumundan kurtulamıyordu.Kaloriferle ısınan duvarları parlak renkli tablolarla süslü olan bu ev insana pahalı bir oteli hatırlatırdı.
Hakikaten de bir oteldi. Her odada sıcak ve soğuk su akardı. Canınızın istediği yerde oturup okuyabilmeniz için her köşede lambalar vardı. Ne zaman isteseniz elinizin altında içecek bir şey bulurdunuz, Bir hafta sonunu geçirmek için ideal fakat daima yaşamak için sıkıcı bir yerdi. Şimdi, hep beraber orada toplandığımız o günlerin üstünden sanki bir asır geçmiş gibi geliyor bana.
Doktor tekrar herkese içki ikram etti. William, Norris'e dönerek:
-Polis romanlarına karşı bir düşmanlığınız var galiba! dedi.
- Hepsi birbirine benziyor, adeta seri halinde yazılmış gibi. Avukat,
- Hiç cinai roman yazmak aklınızdan geçmedi mi ? diye sordu. Norris hayret etmiş göründü.
- Ben mi?Daha neler. Bir gün böyle bir şey yazacak olsam bile bir cinayetin psikolojik etüdünü yaparım.. Yoksa böyle uydurma masallar yazmak, Allah göstermesin! .. Evet, belki bir gün, bir cinayet işlemeğe karar veren bir insanın ruh haletini anlatan bir eser yazarım.
O sırada gong çaldı ve hepimiz gidip giyinmek üzere ayağa kalktık.
Dlk ben sofaya çıktım. Mary şoföre talimat vermekle meşguldü.
Şoför yakışıklı, zeki ve temiz giyinen, 30 yaşlarında bir gençti,

Biz dışarı çıktığımız sırada o çekildi. Mary'nin heyecanlı ve kıpkırmızı olduğunu farkettim. Farelere kapan kurmak için geçen bir konuşma, böyle bir heyecana sebep olamazdı. Buna
rağmen bizi görünce gülümsedi ve önümüz sıra merdivenleri çıkmağa başladı.

2

O akşam endişe verecek hiçbirşeyin geçmediğini söylemiştim. Yalnız, başka zaman belki de insana komik gelen küçük bir hadise oldu.

Ben çabuk giyinirim. Gene herkesten önce hazırlandım, Gong çaldıktan bir çeyrek sonra aşağıya inmek üzere odamdan çıktım. Üç katlı olan bu evin taksimatı çok basitti. Her katın ortasından geniş bir koridor geçerdi. Odalar bu koridorun sağına ve soluna açılırdı. Benim odam, Doğuya bakan uçta Mary'nin ise Batıya bakan tarafta idi. Mary'nin yanında Strikland'ın odası, onun tam karşısında da doktorun odası vardı. Merdiven başına geldiğim sırada Mary'nin kapısının açıldığını duydum. Onun da benim gibi çabuk hazırlanmış olduğunu düşündüğümden durup bekledim. Fakat odadan Strickland çıktı. Büyük bir ihtiyatla yürüyordu. Beni görünce birden geriledi, fakat onu görmüş olduğumu anladığından derhal kendini topladı ve başıyla bana aşina bir hareket yaparak odasına girdi.

Merdiven başında beklediğime pişman olmuştum. Hadiseye şahit olmak içimde bir huzursuzluk yaratmıştı . Artık gençlikten uzak olan bu kadınla ondan onbeş yaş küçük olan bu kumarbaz, sarhoş, kaba delikanlının arasında ne gibi bir ilgi olabilirdi ?

Aşağıya indiğimda Rahib Rider'i salonda buldum.O da davetli olmalıydı. Bu, başı kabak, sarı tenli, ufak tefek adamdan da hiç hoşlanmazdım. Bilhassa bakışları beni fena halde. rahatsız ederdi. Bazan size gözlerini diker, düşünceye dalar ve böyle dörtbeş dakika sabit bakışlarıyla sizi taciz ederdi. Taassubuyla şöhret bulmuştu.Serbest hayat sürenlere karşı insafsız olduğunu söylerlerdi. Zannedersem Thurston'lar da onu pek sevmezler, yalnız acıdıkları ve evinde her zaman kafi derecede yiyecek bulmadığını bildikleri için davet ederlerdi. Onunla konuşmağa çalıştım. Fakat «evet» ve «hayır» dan başka bir cevap alamadım, Yanından çekilmeğe hazırlanırken birden: -Mösyö Towsend, size bir şey sormak istiyorum,dedi. Belki beni tatmin eden bir cevap verirsiniz .. Ne söyliyeceğini bekliyordum, Birden yüzüme bakarak: -Bu evde dikkatimizi çeken bir şey olmadı mı ?. Olmaması lazım gelen bir şey. Uygunsuz bir şey, diye sordu. Birden Mary'nin odasından gizlice çıkan Strickland'ı hatırladım.Gülümseyerek cevap verdim; -Ne diyorsunuz Mösyö Rider!.. Bu ev her türlü şüpheden uzaktır.Zavallı adam o kadar samimi görünüyordu ki ona kızmadım bile .. Buna rağmen Williams'ın içeri girdiğini görünce adeta sevindim.

Yemek gayet neşeli geçti. Doktorun keyfi yerinde idi.Mary sofradan kalkınca papazın yüzü büsbütün asıldı. Çünkü Strickland açık hikayeler anlatmaktan pek hoşlanıyordu. Yemekten sonra bir briç partisi yapıldı.

O gece herkes yorgundu.Saat ona doğru Strickland sabahleyin çok erken kalkacağını bahane ederek gidip yatmak için müsaade istedi. Doktor oyun masasından seslendi;

- Yatağa girmeden bir viski içmez misiniz ? Genç adam alışkanlığı dışında bunu reddetti.
- Hayır, teşekkür ederim, çok yorgunum. Hemen odama çıkacağım.
Arkadan Norris ayağa kalktı. Biz briç oynarkerı Mary ile Rahib Rider divanda oturmuş sıcak bir münakaşaya dalmışlardı, Norris'in ayağa kalkması üzerıne Rahib,
- Madam, belki siz de oyuna karışmak istersiniz.
Benim için de zaten gitmek vakti geldi, dedi. Doktor nezaketle,
- Daha erken diye itiraz etti. Fakat rahib erken olmadığını söyleyerek ev sahiplerinden izin alıp çekildi. Oyunumuzun tadı kaçmıştı.Çünkü' Mary Thurston çok fena oynuyordu. Williams ise oyunu ciddiye aldığından kızıyordu, Holdeki saat 11'i ça1dığı sırada Mary:
- Artık yeter! dedi. Zavallı Williams'ı sinirlendiriyorum. Zaten yatma saatim de geldi.
Mary çocuk gibi her akşam aynı saatte yatardı.Kaç defa onun saat çalar çalmaz ayağa kalktığını ve herkese hayırlı geceler diledikten sonra o kukla tebessümüyle odadan çıktığını görmüştüm.
Biz üçümüz kaldık. Nefis bir viskiyi sindire sindire içiyorduk. O meş'um gecenin hadiselerini anarken o dakikadan itibaren o meşum çığlığı duyuncaya kadar Thurston ile Williams'ın yanından hiç ayrılmadığımı hatırladıkça adeta bir memnuniyet hissi duyarım.
Konuşmak için odada bir az fazla kalışımız göreceksiniz ki bizi sonradan birçok sorgu sualden ve sıkıntıdan kurtardı. Bir dakika pardesömün cebinden bir mektup almak için dışarı çıkmak üzere idimki Williams'ın bir suali beni geri döndürdü ve mektubu unuttum. Bu karışmasından dolayı ona hala minnettarım.
Mary yatmağa gitmeden radyoyu açmıştı. Hafiften çalan müzik konuşmamaza mani olmuyordu. Yatmağa gideceğimiz sırada radyoyu kapamak üzere ilerledim.Fa-. kat Thurston'un bir sözü bende merak uyandırdığından yarı yolda durup bekledim. Dşte tam o sırada birinci çığlığı duydum. Aman Yarabbim ne korkunç bir çığlıktı bu.
Soruşturma sırasında bu çığlığın saatini tayin etmek hususuna çok ehemmiyet verildi. Kabil olduğu kadar o saati tesbite çalıştım, Fakat kati bir şey söyliyemedim.
Aşağı yukarı saat onbiri çeyrek geçe olmalıydı. Bundan . daha kesin bir zaman tayin edemiyordum.
. Bu feci anın üzerimizdeki tesirini anlayabilirsiniz, Ocakta yanmakta olan canlı bir ateşin neşelendirdiği bu güzel ve rahat salonda, nefis bir viski içerek tatlı tatlı konuşuyorduk. Bizi böyle bir faciaya hazırlayacak en küçük bir hadise olmamıştı. Normal bir muhitte bulunan normal insanlardık.Sonra birdenbire tepemizden gelen

bu uzun,bu korkunç kadın feryadı ...
Kapıya doğru koşarken bir ikinci feryat işitıldi. Sonra bunu bir üçüncüsü takip etti. Bu hepsinin en müthişi idi ve can çekişen bir insanın iniltileri gibi sönüp gitti
O sırada merdiven başında bulunuyorduk. Doktor ağır vücuduna rağmen, Mary!. Mary!. diye feryat ederek en önden koşuyordu.
Heyecandan kan beynimize çıktı. Kalbim sanki yerinden fırlayacakmış gibi attıyordu. Bir an durduk. Üçümüzde birbirimize baktık. Acaba yukarıda bizi nasıl bir facia bekliyordu!.
3 BDR dakika sonra Mary'nin kapısı önünde idik. Alec Norris bizden önce gelmişti. Fakat kapı kapalıydı. . Kapıyı omuzlamağa çalıştık. Williams aşağıdan ve yukarıdan tecrübe ettikten sonra: -Dki taraftan sürgülü, diye söylendi. Ağır bir iskemleyi kavradığım gibi kapının üst kısmına indirdim. Tahta parçalandı. Açılan aralıktan odanın içini ve feci manzarayı gördüm. Bu manzara o korkunç feryat kadar bana heyecan vermedi. Belki de böyle birşeyi bekliyordum da ondan. Mary'nin sapsarı yüzü beyazdan ziyade kırmızıya boyanmış olan yastığının üstünde hareketsiz yatıyordu. Derhal bir cinayete kurban gittiğini anladım. Dçeri girmek için kapının altını kırmak lazım geldi. Elimi içeri sokarak sürgüleri çektim. Kapının tokmağını çevirmek üzere doğrulduğum sırada doktor beni iterek içeri daldı.
O sırada Strickland'ın yanımıza gelmiş olduğunu farkettim. Şoför Fellows ise yukarı kata çıkan merdivenin başında duruyordu. Ne zaman gelmişlerdi? Hiç farkında değildim. Fakat ben kapıyı kırmak üzere elime iskemleyi aldığım zaman orada olmadıklarına emindim.
Odaya girmek yasakmış gibi hepimiz kapının önüne toplanmış doktorun hareketlerini takip ediyorduk.
Odayı yalnız bir gece Iambası aydınlatıyordu. Fakat bu ışık her şeyi görmememize kafi geliyordu. Mary yatakta tamamiyle giyinmiş olarak uzanıyordu. Şişman beyaz boynunda bir kulağından öbür kulağına kadar uzanan kızıl bir yara vardı. Yastığı bir az önce söylediğim gibi kan içinde idi. Thurston bitkin bir sesle bize ölmüş olduğunu haber verdiği zaman hiç hayret etmedik çünkü bize yenı bir şey öğretmiyordu.
Dlk kendini toplayan Williams oldu.
-Yerinizden kımıldamayın! dedi. Kaatil hala burada olmalı.
Odaya girdi. Elektrik düğmesini çevirdi. Fakat lamba yanmadı.
Ancak o saniye Mary Thurston'un ölmüş olduğunu ve kaatilini bulmak lazım geldiğini hatırladım. Birinci feryadın üzerinden ancak üç dakika geçmişti, Kaatilin bu odadan kaçmasına vakit kalmamışh.
Williams emreden bir sese:

- Towsend, kapıdan ayrılmayın! dedi.
Odayı araştırmağa başladı. Peıncereyi açtı. aşağı baktı. Sonra dikatle yüklüğü muayene etti. Üstünü araştırmağı da ihmal etmedi. Sonra yatağı, şilteleri gözden geçirdi.
- Bir kere daha pencereden bakın! diye bağırdım. Odanın iki penceresi vardı,fakat yalnız biri açılabiliyordu. Williams'ın o pencereden eğilip baktığını görmüştüm. Fakat içimden bir his bir kere daha bakmasım söylüyordu. Bir saniye sonra,
-Nafile, dedi. Duvar dümdüz. Pencere de yerden 20 ayak yüksek, alttaki pencerenin de on ayak yüksekliği var.
Gene araştırmalarına devam etti. Yatağın ayak ucunda hıçkırmakta olan Doktor Thurston'u unutmuş gibi idi.
Nihayet Williams yanıma gelerek:
-Eğer bu odada gizli bir bölme varsa gayet mahirane yapılmış ve onu bulmak. mümkün değil, dedi.
Hakkı vardı. Williams'ın bütün hareketlerini takip etmiştim. Bir avcı gözüyle, ihmal ettiği bir köşe kalmış olsaydı derhal farkına varırdım.Fellows da bize katılmıştı.
Williams ona:
-Bana yardım edin de şu halıyı kıviralım! .. Hiçbir şeyi ihmal etmeğe gelmez, dedi. Halıyı kaldırdılar, parkeleri muayene ettiler. Tekrar her şeyi gözden geçirdiler. Bir adamın kaçabileceği hiçbir delik yoktu. Williams sapsarı kesilmiş yüzüne haşin bir ifade gelmişti. Büyük bir heyecanı yenmeğe çalıştığı belli idi.
Bana dönerek:
-Dnanılır şey değil! dedi. Sonra sesini yavaşlatarak ilave etti.
- Bana hiç tabii gelmiyor.
Ben de onun gibi düşünüyordum. Stall'ı yanımda görünce hayret ettim. Ne zaman geldiğini farketmemiştim. Sonradan Fellows ile Norris, onun arkasından Williams onun pencere açılmadan önce gelmiş olduğunu söylediler. Üstünde pazerı bir pijama vardı. Çeneleri atıyordu. Williams kanun adamı olduğundan vaziyete hakimdi!
- Bir doktor çağırmalı ve polise haber vermeli, dedi. Aşağı iner inmez ilk işimiz birer viski içmek oldu. Hepimizin buna ihtiyacı vardı. Williams bir koltuğun üstüne yıkılmış olan Doktor Thurston'a bir bardak viski içirdi. Sonra Stall ile Fellows'a da birer bardak verdi. Içkisini içerken Alec Norris'in dişleri bardağına çarpıyordu. Strickland henüz bir kelime bile söylememişti. Bardağını birden dikti. Williams bana dönerek:
- Towsend! Norris, Strickland ve Fellows'u yanınıza alarak bahçeyi güzelce bir araştırın! dedi.
Bir şey keşfedeceğimizi ummuyorum! Fakat bir müddet olsun bu evden çıkmak bir hareket bir faaliyette bulunmak iyi olacaktı. Bir koltuğun üstüne yıkılıp kalmış olan

zavallı Thurston yemyeşil kesilen yüzü ve titreyen elleri ile sinirlerimi bozmağa başlamıştı. Kendine hakim olan bir Alec Norris ile Williams vardı.
- Ya hizmetçiler? Onların haberleri var mı? diye sordum. Fellows:
- Evet efendim, dedi. Biz kapının önünde iken Enid yukarı katta idi. Onu mutfağa gönderdim. Stall'a dönerek:
- Siz gidip mutfakta onların başında oturun. Mutfaktan dışarı çıkmasınlar! dedim.
- Peki efendim.
O sırada Williams yanıma geldi.
-Telefon etmeğe çalıştım. Fakat, ya telefon bozuk,ya da biri hattı kesmiş. Bir cevap alamadım, dedim. Fellows hemen arabaya atlayıp Doktor Tate ile polisi almağa gitse iyi olur. Fellows şehre indi. Strickland, Norris ve ben bahçeyi araştırmağa çıktık. Bu araştırma bize lüzumsuz geliyordu. Öldürülenin kapısının sürgülü, pencerelerinin tırmanılmayacak kadar yüksek ve odanın boş oluşu o kadar mantık dışında bir şeydi ki artık mantıkla harekete bir mana bulamıyorduk. Sanki bu cinayet insan üstü bir kuvvet tarafından işlenmişti, Sinirlerim altüst olduğundan bir şey düşünemiyordum. Williams bana saçma bir emirde verse düşünmeden yapacaktım. Herkese karşı o kadar iyi, o kadar merhametli olan bu saf, temiz yürekli insanın bu şekilde öldürülmüş olması bana o kadar dokunmuştu ki intikamını almak için her şeyi yapmağa hazırdım.
Elime büyük bir elektrik feneri alarak doğru Mary'in pencerelerinin altına, gittim. Ancak orada bir şey bulacağımı umuyordum. Düşüncemde yanılmamışım . . Yerde parlayan sırça parçaları gördüm. Bu kırılmış bir Ampülün parçaları idi. Hemen eğilip ampulü alacağım sırada okuduğum polis romanları aklıma geldi. Parmak izine dikkat etmek lazımdı. Dkinci keşfim daha mühim oldu. Cinayetin işlenmiş olduğu bıçağı buldum. Üstüne kan lekeleri duruyordu. Ona da dokunmadım. Gidip . Williams'a haber vermeğe hazırlandığım sırada sırada Stricland yanıma geldi.
- Hiçbir şey bulamadım, dedi. Sesi biraz boğuk çıkıyordu. Fakat heyecanlı değildi. Ona bıçağı gösterdim.Daha iyi görebilmek için eğilirken;
- Zavallı Mary!. diye mırıldandı. Onun bu hali sinirime dokundu. Soğuk bir tavırla:
-Onu çok severdiniz değil mi? dedim. Gözlerini bıçaktan ayırmadan:
- Evet, dedi. Bir dakika elektrik fenerini verir misiniz? Lambayı bıçağa yaklaştırdı. Sonra doğrularak:
- Sofadaki o mahut Çin kamalarından biri, dedi. Dşte bütün ev halkı hakkında şüphe uyandıracak bir delil daha!. Pencerenin altındaki topraklan dikkatle muayene ettik; fakat başka hiçbir ize tesadüf etmedik. Yavaş yavaş eve döndük. Kapıda Norris'e rastladık,
- Bir şey buldunuz mu? diye sordum.
- Hayır, bir şey bulamadım, diyerek önümüz sıra eve girdi.
4 BDZ içeri girerken Doktor 'I'hurston yukarıdan iniyordu. Dikkatle yüzümüze bakarak sert bir sesle:
- Üçünüz böyle nereden geliyorsunuz? diye sordu.

· Bahçeyi araştırdığımızı söyledim. Salona girdi.Kendini kanepenin üstüne attı ve tekrar etrafını unuttu.Williams şöminenin önünde ayakta duruyordu.Ona bulduğum şeyler hakkında bilgi verdim.
- Hiç olmazsa bu da bir tesellidir ! dedi.
- Ne? Bıçağın bulunması mı? diye sordum.
- Evet dedi. Elle tutulur bir şey. Maddi bir delilin bulunması.
Hayretle yüzüne baktım, sakin görünüyordu, fakat sözleri o kadar garipti ki, ne demek istediğini sordum.
- Bana bakın Towsend! dedi. Batıl itikatlara inanan bir insan değilim. Fakat bu işte aklımın almadığı noktalar var. Mary'nin sürgülü bir odada bulunması mesele değil.. Buna benzer birçok olaylar olmuştur. Sonunda da normal bir şekilde izah edilmiştir. Fakat birinci feryattan üç dakika sonra odanın penceresinden bakıyordum. Orada da saklanacak bir yer bulunmadığına herkes, şahittir. Her tarafı karış karış aradım. Halbuki bu
cinayeti elbette biri işledi. Bu bıçağı elinde tuttu. Bu adam üç dakika içinde gözden kaybolamaz, uçamaz, işte, işte, bütün bunlar beni korkutuyor. Korku sözü Williams'dan hiç beklemediğim bir sözdü. Tekrar:
- Ne demek istiyorsunuz? diye sordum.
- Bu kaatil nasıl kaçtı? Bu mantık işi değil Towsend! .. Bunda tabii olmayan bir şey var ..
- Haydi canım!. dedim. Göreceksiniz nasıl normal, mantıklı bir şekilde izah edilecek ...
- Nasıl izah edilebilir azizim? .. Meğer ki kaatilin kanatları olsun!..
- Korkuya kapılmak doğru değil dedim. Elbette bu adadan kaçmanın bir yolu vardır.
- Haydi gidip bir daha bakalım! dedi.
Yukarıdaki manzarayı tekrar görmek beni fena ediyordu.
- Ooo.. Ben ...
Fakat Williams sözünü kesti.
- Burada oturup nazariyeler yürütmektense haki kat ne ise onu keşfetmek daha iyi. Haydi gelin çıkalım, diye ısrar etti. Mahut odaya geldiğimiz zaman kapıda donduk kaldık. Cesedin ayak ucunda başını ellerinin arasına almış dua eden biri vardı, bu Rahib Rider'di. Yüzünün ifadesini hiç unutamıyacağım, adaleIerinin kontrolunu kaybetmiş gibi çenesi sarkmıştı. Williams:
- Buraya nasıl girdiniz Rider? diye sordu.
Rahib dizleri uyuşmuş gibi güçlükle ayağa kalktı. Buraya geleli epey oldu dedi. Avukat sinirli bir tavırla:
-Nasıl içeri girdiniz? Nereden haber aldınız? diye
soruyorum, dedi.
Rahib:
-Anlamıyorum, dedi. Kapıdan girdim.
- Size kim kapıyı açtı.
- StalI.
- Doğru buraya mı çıktınız?

- Evet. Sonra yavaşca:
«Allah hepimizin kusurlarını affetsin! diye mırıl.dandı.» Williams adamın gözleri içine bakarak:
- Mister Rider .. Vahşice işlenmiş bir cinayetin karşısında bulunuyoruz ve kaatili arıyoruz. Bu hususta bize bir bilgi verebilir misiniz? dedi.
Fakat o:
-Bu kadın günahkar öldü. Hepimiz, hepimiz günahkarız, diye mırıldandı ve koşa koşa merdivenleri indi ..
Avukata:
Buna ne dersiniz'? diye sordum. Ne diyeceğim. Adam zır deli, dedi
O sırada bir otomobil durdu. Doktorla Komiser Beef içeri girdi. Doktor cesedi kısaca muayane edip aşağı indi.Thurston'un yanına gittik.
- Zavallı dostum, dedi. Size yardım etmek için elimizden geleni yapacağız. Yalnız sizin burada oluşunuz bize mani oluyor. Ne olur sözümü dinleyin.
'I'hurston bu emre bir çocuk gibi uyarak ayağa kalktı.Doktor bu evin dostu olduğundan uşağa dönerek:
-Efendinizi odasına çıkarın ve istirahatına bakın!Emrini Verdi.Thurston'un bu bitkin ha1i bana dokunuyordu.Her Zaman ne kadar neşeli ve ikramcı bi rev sahibi idi.O çekildikten sonra doktor:
-Bıçak gayet kuvvetle saplanmış! dedi.Öleli yarım saat kadar olmuş.(saat onikiye on vardı)Ölüm saatini tam tesbit etmek mümkün değil tabii, Fakat aşağı yukarı onbirle onbir buçuk arası olacak.Kaatil kim '?'
Kaatilin kim olduğunu bilmediğimizin farkında değildi. 'I'abii, bu kadar kalabalık bir evde yakayı ele vermiştir diye düşünmüştü, Verdiğimiz bilgi onu bir türlü kandırmadı.
Williams :
- Evet, imkansız gibi görünüyor ama durum böyle. dedi. Komiser Beef o sırada odaya girdi. 50 yaşlarında iri yarı bir adamdı.
- Cesedi muayene ettim ve bir neticeye vardım. dedi. Williams:
- Ne? Ne ettiniz ? diye sordu.
- Cesedi, kan lekelerini ve bıçağı muayene ettim ve bir neticeye vardım diyorum, dedi.
Hayretle :
-Yani cinayeti kimin işlediğini biliyor musunuz ? diye sordum.
-Henüz o kadar ileriye gitmedim.Yalnız yapılacak şeyi yaptım dedi.
Nefsine olan bu itimadı sinirime dokundu.
- Bir an önce Scotland Yard ile temasa geçseniz iyi olur, dedim. O gene kati bir tavırla :
- Belki de buna lüzum kalmaz dedi.
Bütün kasaba halkını tanıyan doktor:

-Bu saçma gurura ne lüzum var ? dedi.Bu sizin göreceğiniz bir iş değil. Bakalım Scotland Yard bile bu işin içinden çıkabilecek mi? Hemen telefon edip haber vermeli.
Komiser :
- Ben vazifemi bilirim, dedi. Doktor kızmıştı,
- Siz galiba bu gece kafayı tütsülemişsiniz dedi. Gidip emniyet amirini göreyim.
Komiser hiç aldırış etmedi.
- Dstediğinizi yapabilirsiniz dedi. Ben bu efendilere evden çıkmamalarını rica edeceğim. Uşaklar ve hizmetçilere de aynı tembihte bulunacağım ve yarın gelip sorguya başlayacağım. Şimdilik isimleri kaydedeyim ..
Cebinden kalın bir defter çıkardı ve hepimizin isimlerini, soyadlarını yazdı ve sonra çıkıp gitti. Williams doktora:
- Bu Rahip Rider ne biçim adamdır? diye sordu.
- Çok mutaassıp bir rahibdir. Bana kalırsa bir az kaçıktır. Williams:
- Anlamadığım bir şey var dedi. Cinayet işlenir işlenmez, ölünün yanına nasıl gelebildi.
- Belki evden biri telefon etmiştir.
- Dmkansız, telefon işlemiyor, Stall'ı çağırıp soralım. Kapıyı onun açtığını iddia ediyor.
Stal1 içeri girdi. Kendini toplamıştı. Hücumun hangi taraftan olacağını anlamak için hepimize ayrı ayrı baktı. Williams:
- Stal bu gece Rider'e kapıyı açtınız mı? diye sordu.
- Evet efendim. Vak'adan, on dakika sonra.
- Kimi aradı,
- Doktor Thurston'u.
Hayır efendim, hizmetçi kız o sırada bayılmıştı.Kapıyı açar açmaz mutfağa koştum.Ötesini bilmiyorum.
Birşey anlayamamıştık. Nihayet gidip yatmağa karar verdik.Tam odadan çıkacağımız sıra Strickland, Norris'e dönerek:
-Cinayet hakkındaki nazariyeleriniz boşa çıktı,dedi.
Yemekten önceki münakaşamızı tamamıyle unutmuştum.Birden hayretle sıçradım. Norris:
-Evet, evet haklısınız, yanılmışım! dedi.
Sonra birden gülmeğe başladı. Kahkahaları gittikçe yükseliyordu. Yanı başında ayakta duran Doktor çenesine bir yumruk indirdi, Norris birden sustu.
Buna müteessirim fakat sinir buhranlarında en iyi çaredir,dedi.

5

ERTESD sabah, erkenden, her cinayette derhal boy gösteren detektifler sökün etmeğe başladı. Dlk gelen Lord Simon Plimsoll oldu. Güzel hususi otomobiliyle kapıya dayandı. Bana en pahalı

puroIardan bir tane ikram etti ve vakayı anlatmamı istedi. Hikayemi bitirince içini çekerek:
- Gene şu mahut kapalı oda hikayelerinden biri! dedi. Ben de yeni bir şey bulacağımı sanıyordum.
Salona girdi. Etrafa bir göz attı.
- Demek bu odanın üstündeki odada oldu? Dışarıda hiçbir ayak izi yok mu?»
- Hayır, dedim ve onu bahçeye götürdüm. Kırık ampule dikkatle baktı. Pencerelere göz gezdirdi. Toprağı muayene etti. Tekrar gerileyip gözlerini pencerelere dikti. Ona dikkatle bakıyordum.Onunla on yıl önce tanışmıştım, Hiç değişmemişti. Birçok sırları bildiği gibi belki genç kalmanın sırrını da keşfetmişti!
Lord Simon geldikten sonra Mary Tlıurston'un odasında geçirdiğim o korkunç dakikaları unutmuştum. Müthiş bir heyecan içinde idim. Birinci sınıf bir detektifin yanında çalışmanın verdiği heyecandan olacaktı bu. -Bahsettiğiniz pencere hangisi idi: diye sordu. Williams ile evin planını çizmiştik. Ona planı gösterdim.
O gece şiddetli bir rüzgar olduğunu söylemiştiniz.
- Evet.
-Salondan rüzgarın sesi duyuluyor muydu:
- Mükemmel...
-Ya Williams odayı aradığı sırada siz kapının önünde dururken rüzgar duyuluyor muydu?
- Sahi, işitiliyordu.
Yukarı çıktık. Acaba ne gibi keşiflerde bulunacak diye düşünüyordum.
- Dşte odanın önündeyiz, dedim.
-Yukarı kata çıkalım, dedi. Sandık odasını görmek istiyorum. Odayı gözden geçirdikten sonra pencereye gitti ve dışarıya bakarak:
- Cazip manzara!. diye söylendi. Sonra bana dönerek: -Şimdi bu sandıkları karıştıracağız bana yardım edin, dedi. Fakat, Doktor Thurston, diye itiraz edecek oldum. Alaylı bir gülüşle sözümü kesti.
-Siz bana yardım. etmeğe bakın!
Sandıklardan bizi alakadar edecek bir şey bulamadık.
-Dçerisi meyvaların muhafaza edildiği oda değil mi?
- Evet, dedim.
Dçeriki odaya gittik. Elmaların birbirine dokunup çürümelerine mani olmak için aralıklı mesafe ile dizilmişlerdi. Lord Simon eğilerek bir elma aldı.
- Bakın, yeni ezilmiş dedi.
Elmaları gözden geçirmeğe başladı. Telaşlandım.
- Hepsini mi muayene edeceksiniz? diye sordum.
- Hayır, dedi ve elmaların arasından geçerek bir su deposunun önünde durdu. Acaba yeni bir ceset mi arıyordu.Elini depoya soktu ve kalın bir ip çıkardı.
- Dlk keşfimiz! dedi. Bu ipi görmüş mü idiniz?
- Jimnastik salonuna ait olmalı dedim.

- Bununla pencereye tırmanmışlar,
- Fakat, diyecek oldum. Hemen kolumdan tutarak:
- Haydi aşağıya inelim, cesedi muayene etmenin zamanı geldi,dedi.
Odadan çıkmadan önce pencere kenarlarını iyice muayene
etmeği unutmadı. Mary'in odasında Komiser
Beef'i bulduk. Lord Simon neş'eli bir tavırla ona hatır sordu.
Beef:
- Bu kadar küçük bir mesele için rahatsızlığa katlanacağınızı ummazdım, dedi. Vaziyet gün gibi aşikar. Lord Simon?
- Öyle mi zannediyorsunuz? dedi.
- Tabii öyle ..
- Buraya niçin geldiniz öyle ise ?.
- Kan lekelerini muayene etmek istiyordum.
Lord Simon duvarlara vuruyor, pencereyi, yatağı her şeyi gözden geçiriyordu. Tuvalet aynasına doğru eğildi. Aynayı koklayınca aksırmağa başladı.
- Aman ne berbat şey!. diye söylendi. Bunun farkına varmamıştınız değil mi polis efendi? Bu evde kim enfiye çekiyor?
- Stall olsa gerek, dedim. Bir kere enfiye çektiğini görmüştüm. Lord Simon saatine bakarak:
-Ooo. öğle olmuş. Gidip yemek yiyeyim, dedi. Kapıya kadar kendisini geçirdim, Çıkarken yandaki küçük pencereye bakarak:
- Geceleri bu perdeler kapanır mı? diye sordu. Ben farkında değildim. O sırada oradan geçmekte olan Stall cevap verdi.
- Hizmetçinin vazifesidir ve ekseriya kapamağı unutur, dedi.
- Dün gece kapalı mıydı?
- Zannetmiyorum.
Lord Simon:
-Teşekkür ederim, diyerek sakin adımlarla uzak.

6

MEŞHUR polis hafiyesinin arabası gözden kaybolduğu sırada, bıçağı bulduğum tarafta iki büklüm olmuş ufak tefek bir adam gözüme iliştl. Saçsız başı bir yumurtaya benziyordu. Onu derhal tanıdım. Yanına sokuldum.
- Yanılmıyorsam Fransız Polis Hafiyesi Mistter Amarante değil mi ? dedim.
Gözlerini kaldırarak ciddi bir tavırla:
- Evet dostum, karşınızdaki büyük Amarante'dir, dedi.
- Dsmim Towsend'dir, dedim. Size bir faydam dokunabilir mi? Meşhur bir detektlf'in nasıl çalıştığına şahit olmuştum, Şimdi başka bir şöhretin nasıl çalıştığını görmek de fena olmıyacaktı,
- Tabi bana yardım edebilirsiniz! dedi Ben henüz geldim. Bütün olan bitenleri anlatmak hevesiyle:
- O halde vaziyeti bilmiyorsunuz, diye başlayacak oldum. Derhal sözümü kesti.

-Sizin bildiklerinizin hepsini, hatta bir az da fazlasını biliyorum dostum!.. Ooo!.. Ooo!.... Dşte, tamam, diye söylendi. Bu son sözleri beni şaşırtmıştı,
- Affedersiniz, fakat henüz geldiğinize göre her şeyi öğrenmiş olmanıza imkan yok. Ben öğleye kadar Lord Simon Plimsoll ile beraberdım. Çok mühim şeyler buldu.
- Plimsoll ?. Şu amatör mü ?. (Bir kahkaha attı). Ne buldu bakalım? ipi değil mi?
Afallamıştım.
- Nereden biliyorsunuz?
- Nereden mi biliyorum? Ben meşhur Amarante
değil miyim? Bunlar ehemmiyetli şeyler değil.Dp nerede -bulundu? Su deposunda değil mi?
- Evet, orada bulundu. Size kim söyledi. Omuzunu silkti,
- Sanki birinin bana söylemesi lazımmış gibi. Dp, su deposundan başka nerede olabilirdi ki?
Verecek bir vevap bulamadığımdan susuyordum.
- Haydi dostum garaja gidelim,dedi.
Küçük bacaklarından umulmadık bir çeviklikle yürümeğe
başladı.
Fellows kapının önünde, Thurston'un arabasını yıkamakla
meşguldu.
Mister Amarante onu dikkatle süzdükten sonra:
-Zaten temiz olan bir şeyi ne diye yıkıyorsunuz dostum? diye
sordu.
Fellows bu sualin karşısında şaşırdı.
- Bir şeyle meşgulmüş gibi görünmek için değil mi? Korkmayın!. henüz sorgu zamanı gelmedi. Yalnız etrafa bir göz atmaktayım, o kadar.
Eve dönerken bir hadise aklıma geldi.
- Mister Amarante dedim. Şimdi hiç kimseye bahhsetmediğim bir hadise aklıma geldi.
- Sahi mi dostum ? .. Bu mühim hadise ne imiş bakalım ı..
- Belki cinayetle bir ilgisi yoktur ama bunu bilmeniz daha doğru olur diye düşündüm. Dün akşam yemekten önce, Misis Thurston'un odasından biri çıktı. Bir erkek ...
- Kim?
- Kim olduğunu söylemem mutlak lazım mı? Çünkü isim vermemeği tercih ederdim.
- Her şey bize yardım edebilir.
- Öyle ise söyliyeyim. David Strickland'dı. Beni görünce geri dönmek istedi fakat artık geç kalmıştı.
- Sahi mi? .. Dşte bu tuhaf!. Strickland. Şu Misis Thurston'un yanındaki odada yatan kumarbaz delikanlı değil mi?Haydi öyle ise odasında bir küçük araştırma yapalım!
- Siz gidebilirsiniz Mister Amarante, çünkü bir dedektifsiniz.Ben bir arkadaşın odasını araştırmak hakkını kendimde bulamam, dedim.
- Nasıl isterseniz öyle olsun ...

Ufak tefek adam Strickland'm odasına girdi. Acaba genç adam nerede idi? Salonun önünden geçerken sesler işitmiş ve Williams ve Norris ile orada toplanmış olduklarına hükmetmiştim. Doktor Thurston odasından çıkmamıştı. Bundan memnundum. Dnsan avına çıkan bu adamları görmek ona kimbilir ne kadar dokunacaktı. Stall'a emir vermişti. Bütün ihtiyaçlarımızı temin edecekti. Dstemiyerek burada kalmak mecburiyetinde olduğumuz için bizden özür diliyordu. Zavallı adam, kederi arasında bile misafirperverliğini unutmuyordu.
Nihayet küçük detektif kapıda göründü. Elinde bir şey tutuyordu. Telaşla:
- Çabuk gelin!. .. Şuna bakın! .. Bunu tanıyorsunuz değil mi? dedi.
Elindek, elmas pantantifi görünce hayretten sıçradım,
-Evet dedim Misis Thuston'un pantantifi!
Bir aralık gene gözden kayboldu. Döndüğü zaman daha
sakindi.
- Misis Thurston'a ait bir mücevher David Strickland'ın bavulunda bulunuyor! diye söylendi.
- Demek kaatil o? dedim.
- O kadar acele etmeyin dostum! dedi. Bu belki de büsbütün aksini isbat eder. Haydi şimdi de şoförün odasına gidelim!
Onun Fellows ile neden bu kadar çok ilgilendiğini
anlayamıyorum.
Odayı iyice araştırdı, Küçük bir masa üstünde Daily Telegraph
gazetesi duruyordu. Önce gazeteye bir göz attı, sonra birden
meraklanmış gibi gazeteyi okumağa başladı. Arada bir «Ooo!.
Ooo!. Hım, hım,diye söyleniyordu.
- Ne var? diye sordum.
Yanıma geldi. Heyecanlı görünüyordu. Gazetede altı kalemle çizilmiş olan bir yer göstererek:
- Şuna bir göz atın! dedi.
Bu bir ilandı, (Satılık Otel ve Lokantalar).
- Entrika gittikçe çatallaşıyor dedi. Gazete üç haftalık. Gazeteyi yerine bıraktı.
Merdivenlerden inerken ne düşündüğünü sordum.
- Henüz bir şey düşünmüyorum, dedi. Her taraf karanlık. Yalnız küçük bir ışık belirdi. Yavaş yavaş bu küçük ışık büyüyecek ve az sonra da Amarante'a her şeyi gösterecek kadar kuvvetli olacak!
Nihayet Mary Thurston'un odasına girdik. Komiser Beef pencere önünde bir koltukta oturuyordu. Amarante ölünün huzurunda hiçte hoş olmayan bir neşe ile:
- Ooo!. Beef de burada imiş! dedi. Bekçilik ediyorsunuz öyle mi! Odayı bir gözden geçirebilir miyiz?
Beef,
- Geçirebilirsiniz ama bir şeye dokunmamak şartıyla dedi.
- Peki, bu kadar sabırla ne bekliyorsunuz komiser efendi?

- Ben mi!. Raporumu verdim.Tevkif emrini bekliyorum. Amarante gayri ihtiyari gülümsedi.
- Tevkif emrini mi bekliyorsunuz? Dşte bu mükemmel!. Demek kaatilin kim olduğunu biliyorsunuz?
-Elbette biliyorum. Bu gün gibi aşikar! Mister Amarante odayı araştırmağa başladı. Bir şey bulacağını ummuyordu. Fakat hiçbir noktayı ihmal etmek istemiyordu.
- Şimdi Mister Towsend sizden bir iş istiyorum, dedi.Salona inin, radyoyu açın ve tekrar buraya gelin.
Dstemiye istemiye aşağıya indim. Bu müzik sesi herkesin üstünde ne tesir yapacak diye düşünüyordum.Orada bulunan Norris, Strickland ve Williams'a kısaca izahat verdikten sonra radyoyu açıp yukarı çıktım. Mister Amarante beni görünce:
- Teşekkür ederim, dedi. Şimdi ışık daha kuvvetlenmeğe başladı.
- Mister Amarante!. dedim, Mary Thurston'un feryadını işittiğimizden şüphe etmemeniz lazım gelir.
- Sahiden işittiniz mi? diye sordu. O kadar emin olmayın! Dnsan kulağı garip bir organdır. Bazan işitilmemesi lazım gelen şeyi işitir de işitmesi lazım geleni işitmez.
Bu sözler üzerine evden çıkıp gitti.
Bu karışık işler karşısında benim kafam da büsbütün karışmıştı.
7
YEMEK çanı çaldığı zaman masa başında toplandık. O sırada Monsenyör Smith diye takdim ettikleri kısa boylu Biri içeri girdi. Elindeki paketleri bir iskemlenin üstüne şemsiyesini de iskemlenin arkasına yerleştirdikten sonar sofraya oturdu.Umumi şeylerden konuşuluyordu. Birdenbire Strickland,
-Bakınız! diye bağırdı.
Tavandan bir örümcek düşmüştü, Masa örtüsünün üstünde yürüyordu. Stall böceği yakaladı ve onu öldüreceği yerde biiyük bir dikkatle pencerenin içine bıraktı.
Smith birden:
-Olmaz!.. Olmaz l. diye bağırarak yerinden sıçradı ve böceği aldığı gibi bahçeye fırlattı.
Norris'in pencereye arkası dönüktü.
Ne oluyor diye sordu. Stall örümceği öldürmemiş mi idi.
Monsenyör
- Öldürmeliydi.Öldürmesini çok isterdim, dedi. Birbirimizin yüzüne baktık. Mademki örümcekten hoşlanmıyordu onu ne diye itina ile bahçeye atmıştı?
- Bu böceklere karşı bir sempatiniz mi var Monsenyör Smith? diye sordum.

- Eğer örümceklerden bahsediyorsanız onlar hakkında iki şey biliyorum, dedi. Sinekleri öldürürler ve ipliklere asılıp kalırlar. Sofranın neşesi büsbütün kaçmıştı. Bu adam manalı sözleriyle herkesin keyfini kaçırmakta pek mahirdi.
Yemekten sonra "bakalım bu da beni nereye sürükleyecek?» diye düşünüyordum, Tam o sırada bana yaklaşarak:
- Beni jimnastik salonuna götürün! dedi.
- Jimnastik salonuna mı?
- Evet, hemen gidelim. Dpin yerini bulduklarını söylemiştiniz.
Şaşkın şaşkın sordum.
- Birkaç ip mi var?
- Dki tane olduğunu tahmin ediyorum. Keşke bir tane olsaydı! Jimnastik salonu bu evin eski sahipleri tarafından inşa ettirilmişti. Thurston'lar ve davetlileri onu hiç kullanmazlardı. Bir gün bahçede gezinirken Fellows'ın orada bir akrobat gibi numaralar yaptığını görmüştüm. Bugün salon bomboştu, Monsenyör Smith dikkatle tavanı gözden geçirmeğe başladı. Onun bir noktaya bakmakta olduğunu görünce ben de başımı kaldırdım. Tavandan iki
jimnastik aleti sarkıyordu. Fakat yanlarından ip falan
gözükmüyordu.
-Hakkınız var, dedim. Şimdi hatırladım. Buradan iki ip
sarkardı. Duvara dayanmış bir merdiven gözümüze ilişti. Bu
merdiveni ipleri çözmek için kullanmış olacaklardı.
Arkadaşım acele acele eve doğru gitmeğe başladı.Tabi ben de
arkasından gidiyordum. Doğru en üst kata meyvaları
kuruttukları odaya gittik. Orada bulunan Mösyö Amarante su
deposuna elini sokar sokmaz bir ip ortaya çıkardı. Dpi yere
bıraktıktan sonra da küçük iskemleye oturarak düşünceye daldı.
-Dnsanların birbirlerini öldürmek için ne korkunç vasıtalara
müracaat ettiklerini hiç düşündünüz mü'? diye
sordu.
Ben bu seferkini pek alelade buluyorum, dedim.Bir bıçak
-Siz yalnız silahtan bahsediyorsunuz. Ben cinayet aletini
kastediyorum.
-Fakat, kelime oyunu yapıyorsunuz, dedim. Silahla arasında ne
fark görüyorsunuz?
-Alet, silahın işlemesine yardım edebilir. Mesela baltayı
işlettiği gibi.
-Cinayetin teferrüatını biliyorsunuz o halde ...
-Hayır, ben sadece aletle silahı biliyorum. Kaatilin kim
olduğundan emin değilim
Bulunduğumuz yer kapkaranlıktı.Bahsettiğimiz şeyler de
insanın kanını donduruyordu. Kapıya doğru yürüdüğümü

görünce küçük detektif de ayağa kalkarak:
- Hakkınız var, dedi. Buradan çıkalım! Bu ev insane ürperti
veriyor.

8

LORD Simon bir koltuğa kurulmuş, dizlerinin üstündeki bir kitabın sahifelerini karıştırıyordu.
- Size verilecek havadislerim var, dedim. O kitabını karıştırmakta devam etti. Fakat ikinci bir ip bulundu. ğunu söylediğim zaman yerinden fırladı.
- Dkinci bir ip mi? Bu bütün nazariyelerimi suya düşürüyor! .. Doğru jimnastik salonuna koştu.
Thurston'u bir daha görmemiştik. Akşam sorgu başladığı zaman aşağıya inecekti. Bu telaşlı günde odasından çıkmadığına memnundum. Şöhretli detektiflerimiz düşüncelerini açığa vurmak istemiyorlardı. Lord Simon tekrar kitabını eline almıştı. Mister Amarante, Norris ile sanat hakkında bir münakaşaya dalmıştı. Monsenyör Smith ise de ocak başında uyukluyordu. Ben de bütün gördüklerimi ve işittiklerimi bir araya toplayarak kaatilin kim olduğu hakkında bir karar vermeğe çalışıyordum. Thurston ve Williams'la cinayet zamanına kadar beraberdik. Stall, Strickland ve Fellows da derhal yanımıza gelmişlerdi. Bir aşçı, hizmetçi ve papaz kalıyordu. Kadınları bir tarafa bırakmak Iazımdı, Papaza gelince StalI ona kapıyı açmıştı. Bir iple pencereden aşağıya inip kapıdan girecek kadar bir vakit geçmemişti. Hem de kırılır kırılmaz Williams pencereden egilip bakmıştı .Bir ip sarkmış olsa muhakkak görürdü. Kaatilin ipi sökmesine de vakit yoktu.
Hayır.Bu ip nazariyesi bana akla yakın gelmiyordu. Nedense hep. zihnim Stall ve Norris gibi sevmediğim kimseleri itham etmeye yönelmişti.Williams ve Fellows gibi bana sempatik gelenleri hariç tutuyordum. Detektiflerin hareketlerinden de bir şey anlayamamıştım. Herhalde bu problemi çözmüş olacaklardı ki, biri keyifli keyifli kitap okuyor, öteki hararetli bir konuşmaya
dalabiliyor,üçüncüsü de rahat rahat uyuklayabiliyordu.üncüsü
de rahat uyukluyordu.
Nihayet sorgu başlayacak ve her şey ortaya çıkacaktı.

9

KOMDSER Beef saat beşte geldi. Büyük bir ciddiyetle hepimize selam verdikten sonra bir iskemle çekip oturdu. Kalın siyah defterini çıkardı ve beklemeğe başladı. Thurston içeri girdi. Geceden beri onu görmemiştim. Solgun yüzü ve bitkin hali bana çok dokundu. Williams onu detektiflerle tanıştırdı.Lord Simon samimi bir eda ile:
-Acınıza hepimiz iştirak ediyoruz, dedi. Thurston başını eğerek teşekkür etti.
- Size bütün bildiklerimi söyliyeceğim. dedi. Mister Williams hem ailenin dostu hem de avukatıdır. Onun için aile sırlarımızı da bilir.
Beef defterini açmış not almağa hazırlanıyordu. Thurston anlatmağa başladı.
- Karım benden önce başka biriyle evliydi (Hayretle sıçradım) Ailesini tanımadım fakat bir rahibin kızı olduğu için gayet dindar ve mutaassıp bir çevrede yetişmişti. Civarda

oturan zengin bir emlak sahibi sık sık evlerine gelip giderdi. Ticaretle zengin olmuş ve o civarda eski bir şato satın alarak yerleşmişti. Karısını kaybettikten sonra bir daha evlenmemiştı, Mary'i birkaç kere gördükten sonra babasından istedi. Aralarındaki yaş farkına rağmen parlak bir kısmet sayılırdı. Mary ile evlendiler.Bu adamın ilk karısından bir oğlu vardı.
Lord Simon:
- Oo!. Oo!. diye mırıldandı,
- Mary bu çocuğu hiç görmedi. Babası daima onun bir serseri olduğunu söyleyerek şikayet ederdi. Zaten Mary'in babası kızıyla aşağı yukarı akran olan bu delikanlının, belki kızının saadetini bozar veya kalkar ona aşık olur
diye beraber oturmamasını şart koşmuştu. On yıl evil kaldılar. Zannedersem mesut yaşadılar. Evlendiğinin ilk seneleri Mary annesiyle babasını kaybetti. Harpte üvey oğlunun kahramanca döğüştüğünü işittiler. Harpten sonra oğlanın nereye döneceği gene bir problem haline eldi. Nihayet babası yıllık bir gelir temin ederek onu Kanada'ya gönderdi. Az sonra da vasiyetnamesini yazdı. Bu vasiyetnameye göre,oğlu yıllık gelirini gene muntazaman alacak, geri kalan bütün serveti de hiç bir malını satmamak kaydı ile sadece gelirinden istifade edebilecek karısına kalacaktı ve daha önce öldüğü takdirde bütün servet oğluna intikal edecekti.
Bütün bunlardan bahsetmek tahmin edersiniz ki benim için çok acıdır. Fakat boş yere vakit kaybetmenize mani olmak istiyorum. Bilmem verdiğim bilgi işinize yarar mı? Zaten artık sonuna geldim. Mary'in ilk kocasını ben tedavi ettim. Onları o zaman tanıdım. Mary'i , tanıyanlar kocası öldükten bir yıl sonra onunla evlenmek isyeyişime şaşmazlar.
Karımın yılda «200» Sterlin geliri vardı. Benim kazancım hariç, gelirim bundan çok daha azdı. Yalnız yegane varisi olduğum zengin bir amcam vardı. Altı ay önce onun mirasına kondum.Karım parasını istediği gibi kullanmakta serbestti.
Fakat evin bütün masrafını üze-. rine almağı aklına koymuştu.
Benim küçük gelirimde şahsi ihtiyaçlarıma bol bol yetiyordu.
Mister Williams arzu ettiğiniz takdirde size daha geniş bilgi
verebilir.
Mister Amarante sordu:
- Ya üveyoğlu ne oldu?
- Ben onu hiç görmedim. Karım çok üzülüyordu,
Haksız olarak onun malına konmuş olduğunu düşünüyordu. Gazetelere ilan verdi fakat bir netice çıkmadı. Lord Simon,
- Bir sual sorabilir miyim? dedi.
- Rica ederim.
- Karınızın ilk kocasının ismi ne idi?
- Burroughs!
- Bu delikanlının ne olduğunu kimse bilmiyor mu?- Ben bilmiyorum.
Mister Amarante,

-. Belki de ölmüştür!. dedi.
Lord Simon,
- Belki de bu evin halkı içindedir, dedi. Doktor Thurston itiraz etti.
- Dşte bu imkansız bu evdekilerin hepsini tanırım..
- Olabilir. Fakat hakiki hüviyetini gizlediğini farzedelim. Mesela Towsend'i ne zamandan beri tanıyorsunuz?
- Üç yıldanberi.
- Strickland'ı?
- Daha eskiden.
- Onunla tanıştığınızı hatırlar mısınız?
- Karım bir ahbabında onunla tanışmıştı. Onu buraya davet etti, sempatik bulduğum için ben de davet etmekte devam ettim. Bir az havai olmakla beraber çok iyi bir çocuktur.
- Ya Norris.
- O da karımın ahbabıdır. -Ya şoforünüz ..
-Bütün hizmetkarları karım tutardı. Evin idaresiyle o ugraşırdı.
Fakat Lord Simon bu oğlanın sahte bir isimle burada bulunduğunu zannediyorsanız aldanıyorsunuz. O yıllardanberi ortada yoktur.
Lord Simon
-Siz bana bakmayın! dedi Fazla mütecessis doğmuşum.
Thurston ağır ağır ayağa kalktı.
- Efendiler, bana başka soracak bir şeyiniz var mı?diye sordu.
Artık onu fazla rahatsız etmek istemediklerinden çekilip gitmesine müsaade ettiler. O kapıdan çıkar çıkmaz Lord Simon, Williams'a dönerek sordu .
- Vasiyetnamenin metninden emin misiniz? Üvey oğlu bütün mirasa konuyor mu?
Williams:
-Evet, dedi. Dlk kocasının avukatı değilim ama vasiyetnameyi biliyorum.
Mister Amarante,
-Ben Misis Thurston'un vasiyetnamesini daha enteresen bulurum, dedi. Onun hakkında bilginiz var mı ?Mister Williams?
-Misis Thurston'un bazan pek saf, çocukca halleri vardı. Adamlarının ona sadıkane hizmet etmeleri için garip bir fikre saplanmıştı. Bütün malını kocasına bırakan bir vasiyetname tanzim etmemi istiyordu. Yalnız öldüğü zaman ne kadar nakit parası varsa hizmetçileri arasında taksim olunacaktı.
-Fakat dedim, madem ki geliri ile geçinmeğe meeburdu ve malını satamıyordu ...

-Dşte bütün mesele orada ya!.. Hiçbir zaman elinde fazla nakit
para bulunmazdı. Fakat adamları bunu bilmezlerdi. Herkes
Misis Thurston'un çok zengin olduğunu zannederdi. Herhalde
bu planı fena bir netice vermedi. Çünkü o zamandan beri
hizmetçi değiştirmedi.
Doktor Thurston aramızda olmadığından artık herkesi rahat
rahat sorguya çekebiliyorlardı. Ortada müthiş gergin bir hava
vardı. Detektifler tarafından her sorulan sual bir bomba gibi
tesir ediyordu.Dlk sorguya çekilen banka muhasebesinden bir
memur oldu.
Komiser Beef:
-Misis Thuston'un bankada ne kadar parası vardı? diye sordu.
-Önceki gün, yani Perşembe günü Misis Thurston bütün
parasını çekti. Tam 200 Sterlin tutuyordu,
- Bu parayı ne şekilde ödediler.
- Birer Sterlinlik kağıtlarla. Beef,
-Tahmin ettiğim gibi, bunda bir şantaj işi var, Mister Amarante,
-Beef hükümlerinde bir az acelecidir, dedi. Yalnız mühim olan bir nokta var. Misis
Thurston bankaya hangi saatte geldi ?
- Saat üçten bir az önce.
- Emin misiniz?
- Tamamiyle.
Banka memuru gittikten sonra Beef düşünceli düşünceli
- Zavallı kadına şantaj yapıyorlardı demek! diye söylendi. -Dkinci şahidi içeri alabilir
miyiz? diye sordu.
Kimse cevap vermeyince avukat zile basıp aşçıyı çağırdı.Aşçı denince gözümüzün önüne
daima şişko, koca biri gelir. Halbuki bu kadın bilakis, zayıf, kuru bir şeydi. -Ne kadar
zamandan beri bu evde çalışıyorsunuz? sordu.
- Dört yıl oluyor.
- Yerinizden memnun musunuz?
- Memnun olmasam bu kadar zamandır kalmazdım.
Ben o gülünç vasiyetname hikayesine hiçbir zaman inanmadım,
ötekilerine de inanmakla aptallık ettiklerini söylüyordum.
Hanımım o kadar saftı ki, zavallı kadın güya bir kurnazlık.
yaptığını sanıyordu. Şimdi işte bakın başına neler geldi.
-Cinayetle vasiyetname arasında bir ilgi olduğuna
inanıyorsunuz demek?
-A, rica ederim, bana söylemediğim şeyleri söyletmeğe
çalışmayın!.
-Ötekiler bu vasiyetname işine inanıyorlar mı idi '?
-Eğer bunu ima etmek istiyorsanız söyliyeyim ki

hizmetçilerden hiçbiri bu cinayeti işlememiştir.
Lord Simon, .
-Biz sadece hakikati bulmağa çalışıyoruz, dedi.
- Stall hakkında fikriniz nedir?
-Hizmetçiler hakkında fikrimi söylemiyeceğim Efendim.
Düşüncelerim bana aittir.
-Öyle ise dün gece Stall'ın saat kaçta odasına çıktığını söyler misiniz?
-Salona viskiyi götürdükten sonra odasına çekildi. 10 :30 falan olacaktı. Başı ağırıyordu. Hizmetçi kız Enid onun yerine kalacağını söyledi.
- Yattığına emin misiniz?
-Nasıl emin olabilirim? Odasında beraber değildim ya. -Peki, o çıktıktan sonra siz Enid ile mutfakta yalnız kaldınız demek.
- Fellows da vardı. Her gece saat dokuzda mutfağa gelir, saatlerce otururdu.
-Demek üçünüz beraberdiniz.Önce kim dışarı çıktı.
- Enid, Misis Thurston'un odasına çıktığını işitir işitmez o da arkasından gitti.
- Mutfaktan ayak sesleri duyuluyor demek.
- Kapı kapalı iken duyulmaz fakat dün gece aralıktı.
- Fellows sizin yanınızda daha ne kadar kaldı? Hanımın onbirde yukarı çıktığını biliyoruz.
- Bir iki dakika kadar. Çünkü saate bakarak:
- Vay canına! Saat onbiri geçmiş!. dediğini hatırlıyorum
- Siz saate baktınız mı? -Hayır, fakat Enid henüz gitmişti,
- Çığlığı işitinceye kadar hiçbirini görmediniz mi?
- Hayır,
-Önce kim geldi?
- Enid, madamın kapısını kırmakta olduklarını söyleyerek deli gibi içeri girdi.
- Siz çığlıklan işitince ne yaptınız.
- Yerimde mıhlanmış gibi kaldım. Bu eski mutfakta yapyalnız kalmak, sonra o korkunç, acı çığlıkları duymak! Korkak bir kadın değilim ama, vaziyet korkulmayacak gibi değildi. Kendime gelince erkeklerin merdivenlerden çıktıklarını işittim. Mutfağın kapısını açtığım sırada Enid deli gibi içeri girdi. Gözleri yerinden fırlamıştı,
- Sonra?.
-Sonra Stall geldi. Bir hayalete benziyordu. Ondan sonra koşarak Fellows geldi. Doktoru ve polisi almağa gideceğini söyledi. Bir dakika sonra motor gürültüsünü işittim. Enid birden sinir buhranı geçirdi. Enid bir az kendine geldikten sonra Stall tekrar yukarı çıktı.
- Misafirlerden kimseyi görmediniz mi?
- Hayır,
MisterAmarante ayağa kalkarak:

- Şoför saate dikkatinizi çekmek istemedi ini?
- Hayır, saat onbiri geçtiğini ve gitmesi lazım geldiğini söyledi.
- Niçin gitmek istediğini söylemedi mi?
- Hayır ama elinde bir fare kapanı vardı.
- Onu nereye koyacaktı.
- Meyva kurutulan odaya. Her zaman oraya koyardı. Madam her zaman bir tıkırtı işittiğini söylerdi.
- Daima Fellow'a şikayet ederdi değil mi?
- Zannederim. Williams,
- Monsenyör Smith! Bir soracağınız var mı? diye seslendi.
- Ha evet. Uyukladım galiba!. Çan sesini soracaktım. Çan sesi duydunuz mu?
- Ne zaman?
- Hizmetçi sinir buhranı geçirirken ..
- Bir şey söyleyemem. Çalsa bile işitmeyebilirdim, Enid ihtilaçlar içinde kıvranıyordu. Çan sesi duyacak halde değildim. Monsenyör Smith gözlerini tekrar kapadı. Aşçı da odadan çıktı. Dedektife şu suali sormaktan kendimi alamadım
-Hangi çan sesinden bahsettiniz ?
- Oooo!.. Çeşit çeşit çan sesleri var. Kapı çanları,düğün çanları. (Sesini yavaşlatarak) hatta ölüm çanları, dedi.
Bir şey anlıyamamıştım. Dçimde binbir şüphe vardı. Neden aşçı diğer hizmetçileri sevmiyordu. Neden Fellows mutfaktan çıkarken saati söylemişti. Daha bunun gibi sürü sual. Şaşkın ruhum aklım kadar karmakarışıktı.

10

STALL üzüntülü ve şaşkın bir tavırla içeri girdi. Komiser Beef haşin bir tavırla:
- Söyleyin bakalım!. Misis Thurston'a şantaj yaptınız mı? diye sordu.
Stall birden sıçradı.
- Ben mi? Elbette hayır.
- Pekala yapmışa benziyorsunuz. Bankadan yüksek bir miktar para çekmiş. Hepsi de ufak para olarak. Elbette bunu size vermek için çekti. Neden itiraf etmiyorsunuz ?'
Komiserin bu açık hücumu karşısında Stall soğukkanlılığını korudu.
- Böyle bir suale cevap verilmez. Gülünçtür! dedi. Beef tekrar:
- Misis Thurston'dan aldığınız 200 Sterlini ne yaptınız? dedi. Lord Simon içine çekerek:
- Bitirseniz de bize de sıra gelse!. diye söylendl.
Beef yerine oturdu ve Lord Simon daha manalı sualler sormağa başladı.
-Tabiidir ki Misis Thurston'un vasiyetnamesi hakkında bilginiz vardı değil mi Stall?
- Evet Milord.
- Bu hususta fikriniz ne idi?

- Hanımıma çok minnettarım fakat tabii işi ciddiye buluyordum.
- Ya diğerleri?
- Onlar da benim gibi düşünüyorlardı. Bu kadar çocukca bir şeye inanmamışlardı tabii,
- Fellows ile aranız nasıldı?
- Pek iyi anlaşamazdık Milord.
- Onda ne gibi bir tasavvur buluyordunuz Stall ?
- Hizmetçi kızla olan teklifsiz halleri hoşuma gitmiyordu. Mister Amarante daha dikkatle dinlemeğe başladı.
- Bu teklifsizlik fazla mı ileri gitmişti? -Kendini nişanlı sayıyorlardı.
Misis Thurston bunu bilmiyor mu idi?
- Herhalde bilmiyordu .
- Bilseydi kızar mıydı?
Stall cevap vermekte tereddüt etti.
- Bu suale cevap vermek bana düşmez, dedi.
-Bize evin içinde olup bitenler hakkında daha fazla bir malümat
veremez misiniz?
Tekrar ufak bir tereddütten sonra:
Evin içinde acaip bir şey yoktu efendim, dedi,
Bu kadar olgun ve mükemmel bir terbiyeye sahip
olduğunuz halde doğru söylemesini öğrenmeyişiniz ne yazık
Stall!
- Milord!..
-Ne demek istediğimi anladınız değil mi?
Lord Simon'un soğukkanlılığına hayrandım. Uşak şaşırmıştı,
Yavaş sesle:
-Şüpheleniyordum, diye kekeledi.
-Misis Thurston ile Fellows arasında bir şey olduğundan değil
mi?
Williams,
-Rica ederim!... diye müdahale etmek istedi fakat polis hafiyesi
sözünü keserek:
-Tahkikatımız için bu elzem dedi. Stall, aralarında
bir şey olduğunu biliyordunuz değil mi?
-Şüpheleniyordum Milord.
-Bir susma payı alıyordunuz değil mi?
Stall terbiyeli ve kibar bir uşak rolünü unutarak kızgınlığa
kapıldı:
- Yalan!' Yalan diye bağırdı.
- O halde doğrusunu siz söyleyin ..
- Mister Thurston'a yanından ayrılacağıını söylemiştim. Ayın onbeşinde çıkıyordum.
- Niçin?

-Çünkü, sizin söylediğiniz mesele, Ben namuslu bir adamım. Böyle şeylerin geçtiği bir yerde oturamam.
- Sonra ne oldu?
- Ben buradan gitmekle mirastan bana düşen hisseden mahrum oluyordum. Hanımım buna mukabil bana bir miktar para vermek istedi.
-Hani şu ciddiye almadığınız mirasdan mı '?
-Kendi kabahatim yüzünden çıkmadığım için, behim hissemden mahrum olmamı istemiyordu.
-Size bir Sterlinlik kağıtlardan mürekkep yüksek para verdi,öyle mi?
-Münasip gördüğü miktarı verdi.
-Beş yıl hapisle kurtulursanız Şansınız varmış Stall dedim.
Stall birden irkildi.
Hizmetinden ayrıldığım bir hanımın hediyesini kabul ettim diye mi beni hapsedecekler?
-Şantaj yaptınız diye. Sıra sizin Mösyö Amarante. Küçük dedektif birden yerinden kalktı.
-Hizmetçi ile şöförün arasında bir macaradan bahsettiniz değil mi?
Stall onu küçümseyen bir tavırla:
- Bahsettim farzedelim. dedi.
- Hanımla şöför arasında bir şey var mıydı?'
- Bunun cevabını verdim.
- Hizmetçi kız buna kızıyor mu idi?
- Koğulmak niyetinde değildi
- Sizce bu kapan meseleleri ...
- Şöförle konuşmak için birer vesile idi.
- Gelelim aldığınız para hediyesine. Onu ne zaman size verdi?
Stall bir kere daha şaşırdı. Cevap veremedi Amarante:
- Haydi, cevap versenize. dedi.
- Hatırlamağa çalışıyorum.
- Dostum, her gün insan 200 Sterlinlik bir hediye almaz. Bu unutulacak kadar küçük bir hadise değildir.
- 200 sterlin olduğunu kim. söyledi?
- O kadar değil mi idi?
- Bilmem, saymadıın, Bir paket banknottu.
- Ne kayıtsızlık!! Haydi söyleyin bakalım parayı.' ne zaman aldınız?
- Perşembe günü, önceki gün, öğleden sonra.
- Bir şey daha soracağım.. Dün gece mutfaktan çıktıktan sonra ne yaptınız?
- Yatmağa gittim.
- Çığlıkları işittiğiniz zaman yatakta mı idiniz ?

- Evet.
- Derhal birinci kata indiniz öylemi?'
- Evet.
- Odanız şoförün odasının yanında değil mi?
- Evet.
- Onun odasına girdiğini işittiniz mi?
- Hayır, başım ağnyordu. Uyumağa çalışıyordıım,
- Çığlıklar nereden geliyordu? Uşak hayretle gözlerini açtı.
- Nereden mi? Ne demek istiyorsunuz?
- Ne taraftan geliyordu diyordum.
- Şey, düşünmedim, uyuyordum. Üç feryat duydum.
- Ne taraftan geliyordu ?
- Bunu hiç düşünmedim. Monsenyör Smith,
- Affedersiniz, ben de bir şey soracağım. Çan sesi duydunuz mu? dedi.
-Ne zaman?
-Hizmetçi kız sinir buhranı geçirirken,
-Durun düşüneyim, ha evet, sokak kapısının çaldı.Rahib geldi.
Uşak çıktıktan sonra Lord Simon,
-Meseleyi en çok aydınlatan bu oldu, dedi.
Geri kalanların sorgusu yemekten sonraya bırakıldı.

11

DÜŞÜNDüM ki vakadan iki dakika sonra hepimiz kapının önünde toplanmıştık. Hiçbirimizin bu cinayeti işleyip bu kadar kısa bir müddet zarfında tekrar kapının önüne dönmesine imkan yoktu. Zaman zaman herkesten şüphe ediyordum. Fakat bu cinayetin nasıl işlendiğine aklım ermediğinden şüphelerim kendiliğinden dağılıyordu. Lord Simon'a yaklaşarak, -Herhalde bu meseleyi çok esrarengiz buluyorsunuz değil mi? dedim.
- O kadar değil, dedi. Yalnız henüz halledilmedik bir iki nokta var, onları da halledersem, tamam.
Mösyö Amarante'a sordum.
- Sizce vaziyet ne merkezde?
-Her şeyin vakti var, dostum. Her şeyin vakti var. dedi. Vakti gelince hepsini anlatacağım. O zaman «ben bunu nasıl düşünmedimdi!.» diye şaşacaksınız. Mönsenyör Smith de karışık düşüncelerimi aydınlatacak bir cevap vermedi.
- Şimdiye kadar pek basit görünüyor, dedi. Fakat sorgu yeter derecede ilerlemedi. Şu çan meselesi var. ki çalmış olsun. Çan bir ölüm haberini verebilir. bir ruhu da kurtarabilir.
Ondan da bir şey öğrenemiyecemi anlayınca hiç hoşlanmamama rağmen Beef' e yaklaştım,
- Sizin bu sorgu hakkında fikriniz ne? dedim.
- Boş yere vakit geçirmekten başka bir şey değil!.

- Unutmayın ki kaatili bulmak lazım, dedim.
- Kim olduğunu biliyorum dedim ya!. Gün gibi açık
- O halde ne diye onu tevkif etmiyorsunuz.
- Scotland Yard'a raporumu gönderdim. Dedektiflerin ne netice elde edeceklerini beklememi söylediler. de bekliyorum. Yalnız şu üveyoğul; çan sesi ne-geldi? hikayeleriyle canımı sıkmağa başladılar.
- Ben bu işin bu kadar basit olmadığı kanaatındeyim
- Öyle mi efendim? Fakat siz polise mensup değilsi-değil mi?
Bu adamın kendine olan saçma inancına kızarak yaaıından ayrıldım.

12

F ELLOWS içeri girdiği zaman o şık,zarif şoföre hiç benzemiyordu.Perişan bir halde uzatılan iskemleye oturdu.
Neden bilmem onun hep masum çıkmasını istiyordum.
Lord Simon,
-Misis Thurston ile aranızda ne vardı. Bana anlatın bakalım, dedi.
Herkes alakalanmıştı. Fellows,
-Hiçbir şey yoktu, dedi.
-Oğlum, bize mahçup bir delikanlı rolü oynamağa kalkışmayın.
-Söylemeğe değer bir şey yoktu. Sadece bana karşı bir sempatisi vardı belki de ..
-Bu karşılıklı değil mi '?
-Ne demek istiyorsunuz?
Beef oradan atılarak:
- Bu mesele canınızı sıkıyor mu idi? Bunu anlamak istiyoruz, dedi.
Şöför, tereddütle:
- Bir az, dedi. -Niçin?
- Bu pek çocukca histi ama Doktor Thurston çok kibar bir adamdır. Bazan böyle şeyler dışarıdan daha ehemmiyetli imiş, ciddi imiş gibi görünür.
- Başka canınızı sıkan bir şey yok mu idi?
- Vardı. Benimle konuşmak için ısrar etmesi.
- Dün gece fareler bahanesiyle yaptığı gibi değil mi ?
- Evet.
- Kapan koydunuz mu?
- Evet.
- Kendisine bunu bildirdiniz mi?
- Hayır?
- Neden?
- Çünkü kapısının önüne geldiğim. zaman içeride biriyle konuşmakta olduğunu işittim.
-Kimdi ?
- Bilmiyorum.Bir erkek sesi idi.

- Ne söylediğini işittiniz mi?
- Hayır, doğru yukarı çıktım ve kapanı yerine bıraktım.
- Saat kaçtı?
- Onbiri biraz geçiyordu.
- Nereden biliyorsunuz? Mutfaktan çıkarken saate bakmıştım.
- Sonra ne yaptınız?
-Odama gittim, ceketimi çıkardım sonra çığlıkları
duydum.
-Ondan evvel bir şey işitmediniz mi!
- Hayır.
-Jimnastikte kuvvetlisiniz değil mi?
- Evet.
-Bize söyliyecek başka bir şeyiniz yok mu? -Bütün bildiklerimi söyledim. Mister
Amarante,
-Zannetmiyorum, dedi. Mesela, nişanlınız olan genç kızın hanımın size gösterdiği alaka
hakkında ne düşündüğünü söylemediniz?
- Hangi genç kız?
-Dostum, anlamamazlıktan gelmeyin. Oda hizmetçisi Enid'den
bahsediyorum.
-Pek hoşuna gitmiyordu ama bunun ehemmiyetli bir şey
olmadığını biliyordu.
-Dpe tırmanmasını bilirsiniz değil mi?
- Evet.
- Bir küçük lokanta satın almak niyetindesiniz değil mi?
- Benim işime burnunuzu sokmağa ne hakkınız var.Böyle bir niyetim olsa da ne çıkar?
- Parayı nereden bulacaksınız?
- Dnsan birkaç para biriktirmiş olamaz mı? -Peki çekilebilirsiniz.

13

ŞOFöRDEN fazla bir şey öğrenilmemişti. Fakat hizmetçi. kız uzun bir hikaye anlattı.Ona ilk defa dikkat ediyordum. Oldukça güzel bir kızdı. Önce hayatını anlattı. Anası Rum babası Ingilizdi. Babası öldükten sonra fakir düşmüşlerdi. Bu da çalışmağa mecbur olmuştu. Fellows ile evlenmeğe ve bir küçük lokanta işletmeğe karar vermişlerdi. Her ikisi de para biriktirmişti. Hanımın vasiyetnamesi vardı ama hanım daha otuz yıl yaşayabilirdi. Enid'in beklemeğe tahammülü yoktu. Bütün ömrünce hizmetçi kalacak değildi ya .. O sırada Beef bir sual sordu.
-Dün gece odasında kim ateş yaktı biliyor musunuz?
Williams itiraz etti.
-Beef, bu efendilerin soracak bir sürü sualleri var.Vakit
kaybetmemek lazım.
Komiser,
- Yazık, aklıma parlak bir fikir gelmişti, diye söylendi. Lord Simon,

- Fellows'u dün gece son olarak kaçta gördünüz? diye sordu.
- Yemekten önce.
- Yalan söylediğini biliyordum.
- Size mühim bir şeyden bahsetmedi mi?
- Hayır.
- Kapandan falan bahsetmedi mi?
- Ooo .. Bu mühim bir şey değildi. Hanım, Fellows'u görmek isteyince daima fareleri bahane ederdi.
- Bu sizin canınızı sıkıyor mu idi? Genç kız kızardı.
- Fellows kendini idare edecek yaşta bir adamdır.
Bu hususta hiç endişeye düşmem. Esasen hanım sadece onunla konuşmaktan zevk alıyordu. Bütün mesele bundan ibaretti. Ortada endişe edecek bir şey yoktu.
- Misis Thurston'un Cuma günü öğleden sonra ne yaptığını biliyor musunuz?
- Öğle uykuşuna yattı. Odasında ne kadar kaldığını bilmiyorum.
- Öğleleri uyumak adeti mi idi?
- Ekseriyetle uyurdu.
- Ya Perşembe günü? O gün de öğle uykusuna yattı mı?
- Evet, ama pek az uyudu. 14:30'da otomobilin hazır olması için emir vermişti.
- Ben ne bileyim şoföre sorun.
- Nereye gittiğini biliyor musunuz?
- Peki, düne yani Cuma gününe gelelim. Akşam yemeği için giyinirken yanında mı idiniz?
- Hayır, bu vazifeme dahil değildir.
- Odasına ne zaman girdiniz ?
- Yemekten sonra odasını toplanıağa çıktım. Giyindiği zaman ortalığı dağınık bırakırdı.
- Elektrik lambalarının hepsi yanıyor mu idi?
- Hayır, yalnız baş ucundaki lamba yanıyordu. Orta yerdeki lamba yanmıyordu. Çünkü ampulü yoktu.
- Aşağı yukarı saat ondu değil mi? -Evet.
- Ampulün eksik olduğunu görünce ne yaptınız?
-Gidip Mister Stall'dan bir ampul istedim. O da işi olduğunu, gidip kendim almamı söyledi.
- Aldınız mı?
-Hayır, kilerin anahtarı onda idi. Onun bana vermesi lazımdı. Hanım bir şey söyleyecek olursa ben de meseleyi anlatırım diye düşündüm.
- Hanım bir şey söyledi mi ?
- Ne zaman?
- Odasına,yatmağa çıktığı zaman.Aşçı sizin de arkasından çıkmış olduğunuzu söyledi.
- Arkasından çıktım ama odasına girmedim,
- Neden?
Enid tereddüt etti. Yüzüne dalgın bir ifade geldi.

- Hanımın odasına gidip baş ucundaki lambayı yaktığını gördüm, Sonra birden burada ne işiniz var? dediğini işittim ve olduğum yerde kaldım.
- Bunu nasıl bir ifade ile söylemişti.
- Şaşmış görünüyordu. -Verilen cevabı işittiniz mi?
- Hayır.
- Kimin çıkacağını görmek için beklediniz tabii?
- Hayır beklemedim. Bana ait bir mesele değildi.Belki de misafirlerden biri idi.
- Fellows değil miydi?
- Hayır, değildi O yatmağa giderken merdivenlerde karşılaşmıştık.
- Sonra ne yaptınız?
- Öbür odalara gidip yatakları açtım. Önce Mister Towsend sonra Mister Williams'ın odasına girdim.
- Mister Norris'in odasına girmediniz mi?
- Hayır, Mister Williams'ın odasına girerken onu odasına girerken görmüştüm. Banyodan çıkıyordu.Doktor Thurston'un yatağını açarken çığlıkları işittim,
- Bana bakın Enid, cinayetin yegane şahidi sizsiniz. Dün gece Misis Thurston'un odasında kim vardı?
- Allahın üzerine yemin ederim ki bilmiyorum Milord.
- Elektrik ampulünü kimin çıkardığını da bilmiyor musunuz ?
- Hayır.
Enid çıktıktan sonra Amarante,
- Odadaki kimdi onu öğrenmek lazım, dedi.
Lord Simon,
- Bana öyle geliyor ki hiç ilerliyemiyoruz! dedi. Komiser Beef,
- Böyle giderse gerileyeceksiniz bile! diye homurdandı. Lord Simon:
- Azizim Beef atasözlerini unutmayın. «Erişir menzili maksuduna aheste giden» derler. Şimdi sorguya çekilmek sırası Strickland'a geldi.

14

BDR cinayetin ne demek olduğunu anlamağa başlıyordum. Sorgular, şüpheler, detektiflerin varlığı, insanların karakterleri hakkında neler meydana çıkarıyormuş! ..
Stall'ın o kibar, terbiyeli tavırları kaybolmuştu. Zarif, sevimli Fellows şaşkın, perişan bir insan oluvermişti. Güzel Enid bize ustalıkla bir hikaye anlatmıştı.Fakat kendi sınıfımdan insanların sorguya çekildiğini henüz görmemiştim. Strickland da bana daima idaresi güç bir insan hissi verirdi. Salona girdiği zaman sinirli olduğunu anladım. Herkese soğuk bir selam verdi. Sigarasını yaktı. Derhal saklamak istediği bir şeyi bulunduğunu anladım.
Lord Simon,
-Sizi rahatsız ettiğim için müteessirim dedi. Fakat hiç şimdiye

kadar isim değiştirdiniz mi?
- Dsim değiştirmek mi?
Şaşmış mı idi. Yoksa vakit kazanmağa mı çalışıyordu anlayamadım.
- Evet, mesela seçimler için, veya herhangi bir sebeple ..
- Hayır, hiç isim değiştirmedim.
- Thurston'larla çoktan mı tanışıyorsunuz?
- Birkaç yıldanberi.
- Buraya sık sık gelir misiniz?
- Evet, niçin sordunuz?
- Hiç, merak ettim de. Para darlığı çektiğiniz oldu mu? Strickland gayet soğuk bir tavırla:
- Arzu ederseniz size ödünç para verebilirim? dedi.
- Madem ki inat ediyorsunuz mali vaziyetinizi ben açıklayayım. Borçlarınız başınızdan aşkın. Bu sabah bir at için 100 sterlin bahse girişmeseydiniz işiniz fena idi. At yarışı kazandı. Sizi tebrik ederim.
- Bana bakın Lord Simon! Siz buraya bir cinayetin kaatilini bulmağa geldiniz. Benim mali durumumu Dncelemeğe değil!
- Ya ikisinin birbiriyle ilgisi varsa?
- Allah rızası için ima etmek istediğiniz nedir?
- Dün gece Mary Thurston'un odasında işiniz ne idi? Strickland öfke ile bana döndü.
- Sizden hiçbir zaman hoşlanamadım Towsend, dedi. Beni sevmediğinizi biliyorum fakat bir casus olacağınızı ummazdım, Lord Simon bana cevap vermek için vakit bırakmadı.
- Orada ne işiniz vardı?
- Onunla konuşmak istiyordum.
- Halbuki size verecek parası yoktu. Öfkelenmeden cevap verişi beni şaşırttı. -Hayır.
- Bunun üzerine pandantifini çaldınız değil mi? Gene kızmadan cevap verdi.
- Hayır, onu bana kendisi verdi. O sabah ona vaziyeti anlatmıştım. Bana yardım edeceğini vadetmişti. Sonradan beklenmedik bir hadise çıktığını ve para veremiyeceğini söyliyerek pandantifini verdi.
- Gece herkesten evvel odanıza çıktınız değil mi?
- Evet.
- Erken yatınak adetiniz midir?
- Hayır, o sabah çok erken kalktığım için kendimi yorgun hissediyordum.
- Yukarı çıkmanızın başka bir sebebi yok mu idi?
- Canım da sıkılıyordu. Hem Towsend'i hem rahibi bir arada görmeğe tahammülüm yoktu!
- Odanızda hemen yatmadınız değil mi?
- Yazacak mektuplarım vardı.
- Ne zaman odanizdan çıktınız?
- Çığlıkları işittiğim zaman. -- Daha evvel çıkmadınız mı?
- Hayır.

-Mary Thurston'un odasına girdiğini işittiniz mi!
- Hayır.
_ Odasında biriyle konuştuğunu da işitmediniz mi!
_ Hayır, aşağıda radyo çalıyordu.
Amarante,
-Mister Strickland, dedi. Benim de bir sualim var.
Çığlıklar hakkında.. Bu çığlıklar nereden geliyordu '?
-Tabii Misis Thurston'un odasından ..
- Emin misiniz'? -Hiç şüphe etmedim.
Strickand kalktı, bir bardak viski içti ve odadan çıktı.
Arkadan Norris girdi. Çığlıklardan başka bir şey işitmemişti.
Banyodan çıktığı sırada hizmetçinin doktorun odasına girdiğini
görmüştü. Bundan başka bir şey
bilmiyordu.
-Her gece banyo yapar mısınız ?
-Evet, zihnime açıklık veriyor.
-Doğru odanıza mı çıktınız ?
-Evet, hemen yazıya oturdum.
-Banyodan sonra giyinmek adetiniz mi ?
-Çalışacaksam evet..
Monsenyör Smith söze karıştı.
-Dşittiğime göre dün gece cinayet hakkında fikir
yürütmüşsünüz.
-Evet, böyle bir konuşma geçti.
- Bu cinayeti psikolojik bakımdan enteresan buluyor musunuz? Norris ona dikkatle
bakarak büyük bir ciddilikle:
- Bu cinayeti havsalam almıyor ki, dedi. William hüzünlü bir sesle:
- Benim de, diye söylendi.
15
MERAKLA,şimdi rahibin sırası» diye düşünüyordum. Cinayet
akşamından beri o adamın hali bana esrar dolu
geliyordu.
Rahip içeriye girince sinirli fakat nazik bir selam verdi. Uzun
ince parmakları durmadan titriyordu. Bir şeyden korktuğu belli
idi.
Lord Simon:
- Sizi rahatsız ettiğimden dolayı müteessirim Mister Rider, fakat bize yardım
edebileceğini umuyoruz, dedi.
- Gayret ederim efendim ..

-Thurston'ları ne kadar zamandanberi tanıyorsunuz? -Buraya geldiğimden beri .. Bana çok nazik davrandılar .. Evlerine sık sık davet ettiler. -Bu evde hiç dikkatinizi çeken bir şey oldu mu?
- Zannetmiyorum
-O halde neden dün akşam Mister Towsend'e bazı uygunsuz hallerin farkına varıp varmadığını sordunuz? Rahib sarardı.
- Akıllı ve sır saklar bir adam zannettiğim Mister Towsend'in, gözünden kaçan bazı delillerin, belki farkına varmış olabileceğini düşünmüştüm.
Bana çevrilen bakışlardaki küçümsemeyi görmemek kabil değildi. Dki düşman edinmiştir. Lord Simon,
- Neyin delilleri? diye sordu.
- Skandal yaratabilecek bir şeyin. Kulağıma başka dedikodular çalınmıştı da ..
Dlk defa olarak Lord Simon'u öfkeli görüyordum.
- Dedikoduların aslına ermek vazifesini üzerinize mal mi ediyorsunuz?
- Evet.
- Bu dedikodular ne gibi şeylerdi?
- Onları artık ağzıma almağa cesaret edemem. Bilirsiniz ki ölülerle ...
- Mister Rider ölüleri düşünmenin sırası değil. Bu dedikodular nelerdi. Bize söyleyin!
- Kasabada rivayet ediyorlardı ki, kulağıma öyle ilişti ki, şöförle Misis Thurston'un arasında güya bir anlaşma varmış ....
- Dün gece Miss Thurston'un yanında oturduğunuz müddetçe onunla ne konuştunuz?
- Kiliseye ait işlerdi., Stall'ın yakında işten çekileceğini de söyledi.
- Üzülüyor mu idi?
- Evet, hizmetinden çok memnundu,
- Şimdi bana söyler misiniz? Bu evden çıktıktan sonra nereye gittiniz?
- Meyva bahçesinden geçerek evime gitmeğe karar vermiştim.
- Oradan geçtiniz mi?
- Evet ..
- Doğru evinize mi gittiniz?
- Şimdiye kadar sorulan hiçbir suali bu kadar acıklı bir sessizlik takip etmemişti.
Rahibin parmakları adeta kıvranıyordu. Nihayet işitilmeyecek kadar hafif bir sesle:
- Hayır, diyebildi.
- O halde nereye gittiniz?
- Bahçede kaldım.
- Ne yaptınız?
- Biliyorsunuz ki kederli idim. Dçimin sıkıntısından . aşağı yukarı dolaştım.
- Demek meyva bahçesinde bir aşağı bir yukarı dolaştınız? Bu ne kadar zaman sürdü?
- Çığlıkları duyduğum zaman hala orada idim.
- Orada yarım saat kaldınız mı?
- Olabilir .. Zamanın geçtiğinin farkında değildim, Düşüncelere dalmıştım, Çığlıkları işitince ne yapacağımı bilemedim. Nihayet cesaretimi toplayarak eve döndüm, Kapıyı

çaldım. Stall beni içeri aldı fakat hizmetçi kız bayılmış olduğundan hemen aşağıya koştu. Ben de yukarıdaki odaya çıktım. O korkunç manzarayı görünce, zavallı kadının ayak ucunda diz çökerek dua etmeğe başladım.

Birden ellerini yüzüne kapayarak hıçkıra hıçkıra ağlamağa başladı.

O sırada Monsenyör Smith,

- Buraya gelmeden hangi kilisenin rahibi idiniz ? diye sordu.
- Londra civarındaki bir kilisede çalışıyordum,
- Oradan doğru buraya mı geldiniz?
- Hayır, ruhi bir buhran geçirdim. Bir müddet hastahanede kaldım, fakat artık iyileştim.

Mister Amarante bahtsız papazın bir az sükun bulmasını bekledikten sonra gayet nazik:

- Meyva bahçesinden evin pencereleri görülüyor mu idi? diye sordu.
- Hayır.
- Çığlıkları işittiğiniz zaman ne tarafta bulunuyordunuz? Rahib tekrar ellerini yüzüne kapayarak:
- Allah rızası için beni bırakın! diye inledi. Günah işledim. Fakat içinizde günahsız olan kim var ki? Kaatili bulmak için size hiçbir yardımım dokunamaz. Allahaskına artık bana işkence etmeyin!.

Titrek adımlarla kapıya doğru ilerledi.

16

LORD Simon,

-Artık gıdip yatabiliriz zannedersem, dedi.

Fena halde hayal kırıklığına uğramıştım.

Bu soruşturmalarda sonra gerçeklerin meydana çıkacağını ummuştum. Kendimi tutamıyarak:

- Lord Simon, eğer meseleyi hallettinizse bize de tafsilat verin! dedim. Cinayetin ne şekilde yapıldığını biliyor musunuz?
- Zannediyorum ...
- Bunu kimin yaptığını da biliyor musunuz?
- Polisin dediği gibi şüpheleniyorum. Williams,
- O halde ne diye söylemiyorsunuz?. Bu gergin hava dayanılmaz bir hal aldı, dedi .

O sırada Lord Simon'un yardımcısı girerek ona bir kağıt uzattı.

Detektif bu kağıdı okuyunca Mister Amarranta' ye geçirdi ve böylece kağıt elden ele geçti. Mary Thurston'un yazısını derhal tanımıştım.

Çok sevgili dostum;

Dünkü hadiselerden çok müteessirim. Bu akşam her zamanki gibi aynı saatte mutlaka sizinle görüşmeliyim. Bana sakın

gücenmeyin. Sizi mesut etmek için elimden
gelen her şeyi yapacağım. Sizi bu gece gelmekten hiçbir şey
alıkoyamaz.
Mister Amarante,
- Bu Fellows'un odasında bulundu tabii? dedi.
- Fakat, dedim. Mary, fareleri bahane ederek Fellows ile görüşmek imkanını buluyordu. Ona ne diye bu tezkereyi yazsın.
Lord Simon,
- Size bu tezkerenin Fellows'a yazılmış olduğunu kim söyledi? dedi. Dün gece yazılmış olduğunu da ne biliyorsunuz? Mister Ararante mektubu elimden kapmıştı.Onu sallayarak: -Herhalde şantaja bu alet oldu, dedi.
Lord Simon,
- Muhtemeldir, dedi. Artık uykum geldi yatıyorum. Yarın gidecek yerlerim var.
Amarante,
- Benim de, dedi. Beraber çıktılar. Beef bir iki öksürdükten sonra:
- Bu amatör efendiler burada yokken bir iki şey sormak istiyorum, dedi.
Williams,
- Sahi mi Beef. Bu sualleri kime soracaksınız ? Beni işaret ederek:
- Mösyö ve size dedi.
- Haydi öyle ise çabuk olun, gece yarısı oldu.
- Dün gece cinayet hikayeleri anlatmışsınız, Bu konuyu kim açtı.
Williams,
- Vallahi hatırlamıyorum, dedi. Siz Towsend?
- Ben de hatırlamıyorum, dedim. Bu, bu kadar mühim mi? Beef büyük bir ciddilikle:
- Çok mühim! dedi.
Beef'in ötekilerden aşağı kalmamak için bu sualleri sorduğuna kani idim. O tekrar,
- Bu zırıltı ne zamandanberi devam ediyordu? dedi.
- Ne zırıltısı?
- Miss Thurston'la, Fellows arasında. Williams çatınarak:
-Bana bakın Beef, dedi. Bu meseleyi unutun.Hiç birimiz bunun
etrafa yayılmasını arzu etmeyiz! Zaten bu ciddi bir şey değildi.
-Pekala ciddi idi .. Mektup bir delildir.
-Bu mektup bir şey ifade etmez.Belki çok eski bir mektup,
belki de Doktor Thurston'a yazılmıştır. Bunları şimdi unuttum.
Zavallı komiser mahcup bir tavırla:
-Ben sadece vazifemi yapıyorum efendim, dedi.
Bir müddet sustu. Sonra Beef bana dönerek:
-Bir şey daha öğrenmek istiyordum, dedi. Bahçeyi
aramağa çıktığınız zaman ne kadar kaldınız.
- On dakika kadar.
-Mösyö Norris ve Strickland sizinle beraber mi idi ?

- Evet.
-Teşekkür ederim mösyö, Allah rahatlık versin!
17
GECEYD çok fena geçirdim. Dedektiflerden başka herkesten şüphe ediyordum. Şafak sökerken uyandım. Kabuslu rüyalar görmüştüm. Hemen giyindim aşağıya indim. Henüz sobaları yakıyorlardı. Her taraf duman içinde idi. Lord Simon'u gömmeğe gittim. Otelin kapıcısına lordun yataktan kalkıp kalkmadığını sordum.
- Uşağı bir az önce kahvaltısını götürdü deyince içim rahatladı. Lord Simon beni görünce:
- Ne iyi ettinizde geldiniz!. Beraber kahvaltı ederiz! dedi. Karşı karşıya oturduk.
- Bu erken saatte geldiğim için beni mazur görün. dedim. Herkesten şüphe etmek o kadar feci bir şey ki, belki beni bir az aydınlatmak istersiniz diye geldim.
-Bugün bir yere gitmek istiyordum, dedi. Ondan sonra da size bilgi verebilirim.
Kahvaltıdan sonra Lord Simon'un arabasına bindik. Arabaya büyük bir süratle sürüyordu. şirin bir kasabaya gelmiştik. Ana caddesinden geçerken Lord Simon birdenbire: -Ooo.. Şuraya bakın! dedi Bu mavi araba Thurston'un arabası değil mi? Hakikaten onun arabası idi. Bir hanın önünde duruyordu. Lord Simon arabayı durdurdu. Hana girdik. Lord Simon karşımıza çıkan küçük bir kapıyı vurdu. Üstü başı kirli bir kadın aksi bir tavırla:
- Ne istiyorsunuz? diye sordu.
-Otomobille gelen mösyöler neredeler söyler misiniz? Hani şu mavi otomobille ..
- Hususi salonumuzdalar.
- Kaç kişiler?
-Üç ..
-Başka bir salonunuz yok mu?
-Umumi bir salonumuz var.
-O halde oraya gidelim. Bize içecek bir şey getirin.
Burada olduğumuzdan sakın onlara bahsetmeyin.
Hususi salonun içi görülmüyordu; fakat sesleri geliyordu.
Lord Simon hiç tereddüt etmeden ara kapıyı açarak içeri daldı.
Tabii ben de arkasından.
Lord Simon:
-Çok enteresan bir tesadüf!. Fakat burada ne işiniz var anlayabilir miyim? diye sordu.
Fellows:
-Ben aldığım emre itaat ediyorum, dedi.
- Sahi mi? Kimin emrine?
-Doktor Thurston'un .. Bu efendileri istedikleri yere götürmemi emretti.
Strickland öfke ile:

- Bizi takip etmekten vaz geçmiyecek misiniz? diye bağırdı. Yoksa cinayeti benim işlemiş olduğumu mu isbata çalışıyorsunuz?
Alec Norris alaylı bir sesle:
- Belki de şüphe ettiğiniz insan benim? dedi. Lord Simon nazik bir tebessümle:
- Çocuklar, boş yere telaşlanmayın! dedi. Kimden şüphelendiğimi yakında öğrenirsiniz. Bu güzel bir kasaba Strickland .. Buraya başka zamanda geldiniz mi?
- Sizin münasebetsiz suallerinize cevap vermekten usandım!. Haydi Fellows çabuk!. Hareket ediyoruz!.
Pencereden arkalarından baktım. Arabaları gözden kaybolunca Lord Simon,
- Haydi biz de gidelim! dedi. Yalnız postahanede duralım, bir telefon etmek istiyorum.
Telefondan.dönünce;
- Nihayet bu iş aydınlandı, dedi.
- Ne işi?
- Üvey oğul meselesi.
- Kim olduğunu biliyor musunuz?
- Evet..
- Bana. hala bir şey söylemiyecek misiniz ..
- Bir az sabırlı olun aziz dostum.. Bu akşam her şeyi öğreneceksiniz.
Gittiğimiz gibi son sür'atle eve döndük.

18

ÖĞLEDEN sonra bahçede Mister Amarante'ye rastladım,
-Nazariyenizi nihayet tamamlayabildiniz mi? diye sordum.
Bana cevap olarak:
-Bir yere kadar gitmek istiyorum, benimle gelir misiniz? dedi
Bir müddetten beri yürüyorduk, birdenbire beni kolumdan tutarak çalılıkların arasına sürükledi. Şaşkınlığımı görünce:
-Ses çıkarmayın. Caddeye bakın! dedi.
Karşımızda gene Doktor Thurston'un mavi otomobili vardı.
Yavaş gittiği için içinde Fellows ile Enid'i görebildik.
_ Ama da tuhaf diye bağırdım. Sabah Lord Simon'la bir kasabaya gittim. Orada Fellows'u zan altında olanlardan ikisiyle beraber gördüm. Öğleden sonra başka bir yerde başka bir tanesiyle görüyorum!
Arkadaşım gülmeğe başladı. Monsenyör Smith'le de bir yere gidecek olursanız belki bu sefer de şoförü diğer birisiyle beraber görürsünüz dedi.
Fakat bunun manası ne?
- Sabır dostum sabır.
-Daha arabayı görmeden onun Thurston'un arabası olduğunu nereden anladınız?
Anlamadım. Biliyordum. şimdi memnunum. Artık ışık büyüdü, her tarafı andınlatmağa başladı. Bu çok büyük bir zeka ile işlenmiş bir cinayettir!

- Biliyor musunuz? dedim. Dün Williams'la bu cinayetin bir insan tarafından işlenmediğine inanmağa başlamıştık. -Korkunç olabilir. Fakat bunda tabii olmayan hiç bir şey yok.
19
MÖSYÖ Amarante'yi oteline bırakarak yalnız başıma eve döndüm.Monsenyor Smith'in önüm sıra gittiğini görünce adımlarımı sıklaştırarak ona yaklaştım.
- Nasıl ? dedim. Bir neticeye varabildiniz mi ?.
- Hemen hemen, dedi.
- O halde kaatil kim?
Birden kolumu yakaladı. Karanlık gökyüzünün altında biri büyük biri küçük iki siyah gölge belirmişti. Dkincisinin korkunç bir manzarası vardı. Rüzgarla kabarıp şişen sonra bütün vücudunu saran bu siyahlıklar ne idi? Yoksa ben deli mi oluyor ve hayaller mi görmeğe başlıyordum? Bereket versin daha yaklaşınca bu siyah kanatların bir cübbe olduğunu anladım ve rahibi tanıdım. Monsenyor Smith yolda durmuş, Doktor Thurston'un evine doğru yollanan bu iki kişiyi seyrediyordu. Afallaştım. Sabah Lord Simon'la şüphe altında olanlardan üçünü görmüştüm ve Lord Simon nazariyesinin tamamlanmış olduğunu söylemişti.
Öğleden sonra Mister Amarante'yle şüphelilerden ikisini görmüştüm. O da meseleyi hallettiğini söylemişti. Şimdi Monsenyör Smith'in de bu iki adama bakarken aynı şeyi düşündüğünü biliyordum. Papazın yanındaki de Stall'dı. Onu tanımıştım.
Araba ile 60 kilometre yol aldığım, 12 kilometre yayan yürüdüğüm ve akşamın soğuk rüzgarına göğüs gererek bir yolun kenarında durup beklediğim halde hala bir şey öğrenememiştim. Buna rağmen arkadaşıma,
- Hakikati biliyor musunuz? diye sormaktan kendimi alamadım.
- Evet, dedi. Biliyorum.
20
WDLLDAMS, Komiser Beef, Lord Simon, Mister Amaranta ile evin salonunda bulunuyorduk. Doktor Thurston'un aşağı inmesine lüzum görmemişlerdi. Ona sadece neticeyi bildireceklerdi.
Müthiş bir heyecan içinde idim. Yalnız hakikat meydana çıkmakla kalmıyacak, aynı zamanda bir insan muhakkak bir ölüme gönderilecekti. Gözlerimi eğdiğim zaman ellerimin titremekte olduğunu farkettim.
Evvela söze Lord Simon başladı.
- Ben meseleyi izah edeceğim. Meslekdaşlarım da bu hüzünlü vakanın teferruatını tamamlar veya tashih ederler. Mutabık mıyız?
Odada heybetli bir sükut hüküm sürmekte idi. Lord Simon ağır ağır izaha başladı.
- Evvela biraz gerilere gideceğiz, dedi. Mary Thurston'un ilk kocasının vasiyetnamesini tabii hatırlıyorsunuz. Bu facianın başlangıcı olmuştur.Üvey oğlu vasiyetname

yazıldığı zaman başka memlekette idi. Memlekete dönünce babasının öldüğünü ve üvey annesinin de tekrar evlendiğini öğrendi. Vasiyetnameyi görmek için babasının avukatına koştu. Servetin bütün geliri üvey annesine kalmıştı. Ona da açlıktan ölmeyecek kadar küçük bir gelir temin edilmişti. Unutmayın ki bu delikanlı Mary Thurstonu'u hiç görmemişti ve onun ne kadar merhametli olduğunu bilmiyordu. Vasiyetnameyi öğrenince tabiatiyle büyük bir hiddete kapıldı. Üvey annesinin nerede oturduğunu öğrendi ve ona bir mektup yazarak acıklı vaziyetini bildirdi. Mary Thurston onu derhal evine çağırdı ve kim olduğunu söylemeden kocasıyla tanıştırdı. O günden sonra bu delikanlı üvey annesinden durmadan para çekmeğe başladı. Hakkından mahrum edilen zavallı bir çocuk
rolü oynuyordu. Üvey annesi de elinden geldiği kadar bu haksızlığı tamire çalışıyordu.Bu delikanlı cinayet işlendiği zaman da bu evde bulunuyordu.Şimdi de buradadır. Heyecanla sordum.
- O halde kim olduğunu biliyorsunuz?
- Evet, biliyorum. Size ismini söyliyebilirim. David Strickland'dır. Bunu ispat edecek delillerim de var. Striekland'ın hakiki ismi Burroughs'dur.Miss Thurston'un ilk kocasının ismi de Burroughs'du. Biliyorsunuz.
Ayağa kalktım.
- O halde Beef ne bekliyorsunuz. Onu tevkif edin!dedim. Fakat o kımıldamadı bile.
- Birini tevkif etmek için daha kat'i deliller isterim,dedi, Mösyö Strickland Miss Thurston'un üvey oğlu olabilir. O açık elli ve alçak gönüllü bir insandır. Kasabada. herkese içki ikram eder.Üvey oğlu olduğu için onun katili olması icap etmez değil mi?
Lord Simon,
- Peki komiser efendi, bütün hikayeyi öğreneceksiniz. Her şeyin bir zamanı var, dedi. Gelelim cinayet meselesine: Hafta sonu buraya geliyor. Büyük bir para sıkıntısı içinde. Üvey annesini kandırarak gene para çekmeğe niyet etmiştir. Eğer muvaffak olamazsa onu öldürmeği de aklına koymuştur. O ölürse bütün serveti ona kalmıyacak mı? Eğer Misis Thurston ona istediği parayı verse idi bile hayatını kurtaramazdı. Yalnız bu iş daha sonraya kalırdı.
Strickland'ın mali vaziyeti hakkında yaptığım tahkikat pek sıkıntılı bir vaziyette olduğunu meydana çıkardı.
Strickland buraya sık sık geldiği için Fellows ile hasbihal etmek imkanını da bulmuş ve onun şüpheli bir mazisi olduğunu da öğrenmişti. Bütün emeli küçük bir lokanta satın almak ve Enid'le evlenmek olduğunu da biliyordu. O suç ortağı olmak için tam biçilmiş bir kaftandı. Komiser Beef itiraz etti.
- Buna da inanamam! Fellows'un mazisi pek temiz olmayabilir. Fakat o hiçbir zaman bir kaatil olamaz.
Zaten ben kaatilin kim olduğunu biliyorum.
Lord Simon müsamahakar bir tavırla gülümseyerek:
- Fikrinizi öğrenmekle memnun oldum komiser efendi. Yalnız sabırlı olmasını da öğrenseniz iyi ederseniz, Gelelim hikayemize: Strickland, paraya ihtiyacı olduğunu

üvey annesine yazdı. O da bankadan 200 sterlin çekti. Fakat ortaya başka bir engel çıktı.Stall hanımının şoföre yazdığı bir mektubu eline geçirmişti. Zavallı kadını bu mektupla tehdit ederek ondan para kopartıyordu. Strickland umduğu parayı elde edemiyeceğini öğrenince derhal kararını verdi. Gidip şoföre planını anlattı. Ev halkı yemekte iken her şey hazırlandı. Şoför jimnastik salonundan ipi alarak ikinci katın penceresine bağlandıktan sonra Misis Thurston'un odasına inerek kıvrık uçlu bir bastonla ipi çekerek ve onun bir ucunu oraya iliştirecekti. Perdelerin altında kalacağı için odaya. giren biri onu göremezdi.Dpi bağladıktan sonra odayı loş bir halde bırakmak için amıpulü de çıkaracacaktı. Onbirde de ikinci kata çıkarak işin başında bekliyecekti. Strickland'a gelince o da yorgunluk bahanesiyle erkenden odasına çekilecek, Miss Thurston'un gelmesini bekliyecek ve kadın odaya girer girmez onu öldürecek sonra hemen ipe sarılıp havada sallanacak, kendi odasının hizasına gelince içeri atlayacak ve böylelikle ötekilerden önce bedbaht kadının kapısı önünde bulunabilecekti.Şimdi, cinayet gecesinde biz, hepiniz salonda toplanmış kokteyllerinizi içerken birden cinayetlerden bahis açıldı ve kati1lerin önünde sonunda mutlaka yakalandıklarından bahsedildi. Bu konuşma az kalsın Misis Thurston'un hayatını kurtarıyordu. Strickland programını değiştirdi. Yemekten önce üvey annesinin odasına gitti. Fakat zavallı kadın o gün bütün parasını Stall'a vermek mecburiyetinde kalmıştı. Stall onu sorguya çektiğimiz zaman yalan söyledi. Parayı Perşembe günü almamıştı, Zaten buna imkan yoktu. Çünkü o gün para henüz bankada bulunuyordu. Hanımının odasına girmiş ve onu beklerken tuvalete dayanarak enfiye çekmek küstahlığında da bulunmuştu. Yeni bir tehdit karşısında kalan zavallı kadın da korkusundan parayı ona vermeğe mecbur olmuştur. Şimdi Strickland'a verecek parası kalmayınca ona da pantantifini vermişti. Genç adamın bunu kabul edişinden o sırada cinayet fikrinden vazgeçtiği anlaşılıyor fakat nedense sonradan fikrini tekrar değiştirdi.Towsend'in onu Misis, Thurston'un odasından çıkarken gördüğünü biliyordu fakat buna ehemmiyet vermiyordu. Misis Thurston yatmağa gitmeden az önce Stricland yorgunluk bahanesiyle odasına çekildi. O zamana kadar şoför her şeyi hazırlamış bulunuyordu. Artık facia başlamıştı. Misis Thurston odasına çekildi. Genç adamı tekrar orada bulunca şaşırarak «ne istiyorsunuz ?» diye sordu. Yemekten önce ona verebileceğini söyledi. Başka yapılacak bir şey kalmamıştı.Bu sırada şoför yemiş odasının penceresinden eğilmiş Strickland'ın ipe asılmasını bekliyordu. Çığlıkları müteakip Strickland pencere içinde göründü. Pencereyi kapadı ve ipte odasına kadar sallanarak içeri atladı. Şoför de ipi yukarı çekti. Su deposunun içine attı. Yalnız ip kısa gelir korkusuyla her iki ipi de getirmiş olduğundan ikisini beraber depoya atmağa mecbur oldu. Bu suretle Fellows ile Strickland da sizinle beraber maktulün kapısı önünde bulunmağa mecbur oldular .

.- Hikayem bitti. Meslekdaşım Mister Amarante'in onu daha renklendirmesini sabırsızlıkla bekliyorum.

Lord Simon tekrar bir sigara yakarak koltuğuna yaslandı.

21

MDSTER Amarante'in Enid'den şüphelendiğini tahmin ediyordum.

- Lord Simon bize çok enteresan bir hikaye anlattı. Onu büyük bir zevkle dinledim, dedi. Fakat Beef'in iyi kalbli ve cömert diye vasıflandırdığı Striekland bu işte tamamiyle masumdur. Herkesteki şaşkınlığı tarif edemem. Heyecanlanmayan bir Lord Simon kalmıştı. Monsenyör Smith büyük bir alaka ile dinlemekte idi.

Bütün cinayetler para yüzünden olmaz ya .. Bazılarında kalb de rol oynar. Şimdi bu evin vaziyetini bir tetkik edelim. Evin hanımının şoföre karşı fazla bir zaafı var. Diğer taraftan hizmetçi kızla şoför de sevişmektedir. Dyi kalbli doktorun hiçbir şeyden haberi yok. Hanım hoşlandığı gençle başbaşa kalmak için otomobille gezintiler icat etmektedir. Enid bunun farkında

olduğu halde bir şey bilmiyormuş gibi görünmek mecburiyetinde. Evin uşağı da o sırada mühim bir mektup elde etmiş hanımdan para çekmekte. Dşte bu evin esrarı bu vaziyette hanımla şoförün arasındaki münasebetin farkında olan iki kişi var. Biri aşçı diğeri rahib,. Buna rağmen evdeki hayat her zamanki gibi devam ediyor. Çünkü zengin bir evdir. Hizmetçiler yüksek maaş almaktadırlar. Dnsanlar para için de her şeye katlanırlar.Bu mahut hafta sonuna kadar vaziyet böylece devam ediyordu. Fakat artık herkesin tahammülü son haddine varmıştır. Şoför üç yıldır çalıştığı halde ham Enid'le evlenememiştir, Bir küçük lokanta satın almak arzusundadır.Bir az parası var fakat kafi gelmiyor. Enid de artık bu evden kurtulmak istiyor. Fakat vasiyetnameyi de unutmamalı. Ya hanım ölüverirse ?. Nişanlılar birden paraya konabilirler. Fakat hanım sapsağlam bir kadın. Daha o kadar yıl yaşayabilir. Yalnız bir kaza, olamaz mı? Şoförün iyi bir sporcu olduğunu da biliyoruz. Şimdi gelelim cinayet akşamına, Şoför hanımı odasında görmeğe gidiyor. Bu zaten her zaman olagelen bir hadisedir. Kapıyı kilitliyor. Yavaş sesle bir şey söylemek istiyormuş gibi yatağa eğiliyor ve hemen boğazını kesip hop ipe atlıyor.Camı kapattığı gibi yemiş odasına tırmanıyor.Dpi su deposuna sakladıktan sonra mutfağa iniyor. Doktor Thurston'un odası Misis Thurston'un odasına bitişiktir. Enid de bu odada beklemektedir. Nişanlısı mutfağa inince her şeyin bittiğini anlayarak çığlıklan basıyor. Feryat eden iki kadın sesini birbirinden ayırdetmek güçtür. Enid duvarın kenarında bağırdığından çığlıklar hanımın odasından geliyormuş hissini Veriyor.Şoför çok zeki olmakla beraber büyük bir gaf yaptı.Bir gün önce nişanlısı ile gezmeğe gittiğini sakladı. O gün o, otomobil gezintisinde cinayetin planını tespit ettiklerinden bundan bahsetmek istemedi. Kimsenin onları görmediğinden emindi. Fakat Amarante'i hesaba katmamıştı. Dşte efendiler bu muammanın içyüzü budur. Şunu da kaydedelim ki şoförün bu.Dşten yakayı sıyırması çok kolaydı. Bu evde şüpheyi davet edecek kaç kişi vardı ? önce üvey annesinin mirasına konacak olan Strickland, sonra hanımından şantajla para koparan uşak.Kaçığın biri olan rahibi de unutmamak lazım. Cinayeti müteakip maktulün ayak ucunda bulunmuştu. Mösyö Norris de cinayet işlenirken yukarıda idi. Evet lehine olan bütün şansları hesaplamıştı. Fakat maalesef Amarante geldi ve kaatilin bütün şansları suya düştü.

Mösyö Amarante sözünü bitirince Lord Simon'a baktım. O hala kayıtsız; bir tavırla sigarasını içmekte devam ediyordu.

22

Bu sefer Mönsenyör Smith söze başladı.

-Kapalı bir odada bir kadın boğazlanıyor. Kaçmak için bir vasıta var .Pencere ile ip! Yalnız ipin nasıl kullanıldığını keşfetmek lazım. Bir ip soldan sağa sallandığı gibi sağdan sola da sallanabilir. Dşte Lord Simon bunu düşünemedi.

Misis Thurston'un odasında iki pencere var ama biri açılmaz. Açılanı muayene ettiniz, açılmayan pencereye bakmak hiçbirinizin aklına gelmedi. Kaatil Strickland'ın penceresine doğru değil, kapalı olan pencereye doğru sallandı. Siz odadan çekildikten sonra yemiş odasına tırmandı. Dpleri sakladı. Yalnız onun da bir suç ortağına ihtiyacı vardı. Cuma günü yemekte önce tavandan bir örümcek düştü. Uşak onu öldürmedi. Bilakis büyük bir dikkatle pencerenin kenarına bıraktı. Stall örümceği sevdiği için korumuştu. Pencerenin kenarına bir sürü sinek yapıştı. Örümceklerin de sinekleri öldürdükleri malümdur.O, sineklere örümcekten fazla düşmandı ve adeta neticeyi görmeden pencereden çekildiği için üzüldü. Sinekleri öldürmek için bir örümceği alt eden adam bir kadını öldürmek için de bir adamı alt etti. Yalnız kandıracak sersem birini bulmak lazımdı. O da rahibden başka kim olabilirdi? Stall, Mister Rider'e Miss Thurston gibi günahkar bir kadını öldürmek vazifesi olduğunu yavaş yavaş aşılamağa başlamıştı. Rahibin namus husussundaki taassubu malümdu, Artık işletecek aleti bulmuştu. Vazife ve taassub hissiyle bir deli bir cinayet işleyecekti.Stall bu cinayeti iki hissin tesiri altında işliyordu, Biri para, diğeri ise uşaklık ettiği 20 yıldanberi izzeti nefsinin hıncını almak hevesi.Bedbaht rahib Cuma akşamı geldiği zaman talimatı almıştı. Yalnız şüphelerinin kat'i olduğundan daha fazla emin olabilmek için Mösyö Towsend'in de ağzını aramıştа.O sırada Stall ipleri hazırlamış bulunuyordu. Sandık odasına bağlanmış olan bir ipin ucu Misis Thurston'un odasına gidiyor, yemiş odasına bağlanan diğer ipin ucu da kapalı pencereye uzanıyordu. Bu iki ip büyük bir «x» işareti teşkil ediyordu. Gece çok karanlık olduğundan kimse onları farketmedi.Mister Rider herkese veda ettikten sonra gizlice yukarıya çıktı. Misis Thurston odasına girdiğinde rahibi görünce birden şaşırarak «ne istiyorsunuz?» diye sordu. Unutmayın ki ampul Stall tarafından çıkarıldığından oda pek loştu. O sırada zavallı deli kimbilir kurbanına günah işlemekte vazgeçmesi, tövbe ve istiğfar etmesi. için ne kadar yalvardı! Nihayet cinayet işledi ve Rahip Stall'ın tenbihi veçhile hareket etti. Dpi yakaladı.Pencereyi kapadı. Kapalı cama kadar sallandı. Tıpkı ip üstünde sallanan bir örümcek gibi.. O sırada Stall birinci ipi yukarı çekip hemen cinayet işlenen odanın kapısı önüne indi. Siz geldiniz. Kapıyı kırdınız. Odayı aradınız, Sonra tekrar aşağı indiniz. Mister Rider de o zaman tekrar ölünün odasına sallandı,içeri girdi ve ayak ucunda duaya başladı. Stall bayılan hizmetçiye konyak almak bahanesiyle yukarı çıkıp ikinci ipi de ortadan kaldırdı.Sonradan da kapının çalındığını

işiterek rahibe kapıyı açmış olduğunu iddia etti. Dşte onun için çan sesi üstünde o kadar durdum. Bu çan sesi birinin dışarıdan gelip gelmediğini ispat edecekti. Hayret ve dehşet içinde,

- Rahibin bu işi bir vazife hissiyle yaptığını mı zannediyorsunuz? diye sordum.
- -Evet, dedi.Dlahi bir ilhamla hareket ettiğini zannettiğine eminim.

23

TAM o sırada Doktor Thurston içeri girdi.

- Komiser, henüz kimseyi tevkif etmediniz mi?
- Hayır, Mösyö. Williams,
- Bu efendiler fikirlerinde pek anlaşamıyorlar, dedi. Thurston üzüntü ile:
- Demek kaatilin kim olduğu hala anlaşılamadı, dedi. Williams bir az şaşkın komisere dönerek sordu.
- Beef, sizin bu husustaki fikriniz nedir? Komiser Beef polis hafiyelerine bakarak:
- Ben efendiler gibi zeki değilim, dedi. Güzel hikayeler icat etmesini, güzel sözler söylemesini beceremem! Doğrusu kendilerini hayranlık içinde dinledim. Bugünü hiç unutamıyacağım.

Williams,

- Şimdi onları bırakın da kaatili bulmağa çalışın! .dedi. . Beef,
- Ha, evet, unutuyordum, dedi. Ben kaatilin kim olduğunu biliyorum, Fakat dünyada böyle hikayeler anlatmasını beceremem,
- Kaatilin kim olduğunu keşfettiğinizi çoktan söyIüyorsunuz, dedim. Bize nazariyelerinizi anlatın,
- Benim nazariyem yok dedi. Bildiğim şey gayet basittir. Sizi hayal inkisarına uğratmaktan korkuyorum.
- Haydi söyleyin, kaatilin suç ortağı var mı idi?
- Tabii, iki tane ..
- Onları da tevkif edecek misiniz?
- Bu imkansız efendim. Çünkü biri ölmüştür. öteki
de ne yaptığının farkında olmadan yapmıştır. Bu mesele sizin cinayet hikayelerinizle beraber başlar. Yalnız bu bahsi kimin açtığını öğrenmek isterdim. Birden hatırladım.
- Hatırlıyor musunuz Doktor? dedim. Son zamanlar polis romanı okuyup okumadığımı sormuştunuz?
- Belki, olabilir. Şimdi bir şey hatırlıyorum dedi. Beef,
- Dşte bütün mesele o zaman başladı dedi. Doktor Thurston cinayetlerden ve kaatillerin nasıl yakalandığından bahis açar. Mister Norris bu hikayelerin onu sinirlendirdiğini, hakikatta bu gibi vakaların büsbütün başka şekilde cereyan ettiği iddia eder. Yanılmıyorum değil mi
- Evet, devam edin.
- Misis Thurston giyinmeğe çıkar. Doktor o sırada karısının odasına girer ve ona:

- Mary, biliyor musun aklıma ne geldi? der. Şunlara bir oyun oynayalım. Bir cinayet işlenmiş gibi gösterelim. Bakalım ne yapacaklar. Kadın «ne demek istiyorsunuz dostum?» diye sorar. Williams yerinden kalkarak:
- Yetişir Beef, bu saçma hiküyelerinizden bıktık Doktorun burada olduğunu unutmayın! dedi.
Fakat Mösyö Amarante,
- Beef'e ilişmeyin!. Enteresan olmağa başlıyor, diye itiraz etti.
- Velhasıl doktor karısını kandırıyor. «Yatmağa çıktığın zaman soyunma kapını sürgüle, pencereyi kapat sonra bir şişe kırmızı mürekkebi alarak yastığına dök. Dudak boyası ile de boynunu boya, sonra canın yanıyormuş gibi avazın çıktığı kadar bağır. Tabii Buraya koşacağız! Kapıyı kıracağız, bakalım bu yalancı cinayetin karşısında ne yapacaklar? Olur mu Mary? der. Madam bir az safca idi. Herkese şaka yapınağa da bayılırdı. Hemen kocasının fikrini kabul eder hatta «lambanın ampulünü de çıkarayım ki oda loş kalsın ve mürekkebin farkına varmasınlar, demek belki de onun aklına gelir.
- O zaman camın üstünde parmak izleri olurdu, dedim. Eldiven kullanmadı ya!..
- Hayır ama ampul sıcak olduğundan mendiliyle tutmuştur herhalde. Gelelim hikayemize: Doktor onları iyice heyecanlandırdıktan sonra. bunun bir şaka. olduğunu meydana çıkarırız. Yalnız ben işaret etmedikçe sakın kımıldama ölü gibi yat!:. diye tembih eder. Yemekten MisisThurston çok neşelidir, Stall gene ondan para istemiştir, fakat onbeş gün sonra. büsbütün gideceği için ondan kurtulacağına emin.Mösyö Strickland yatmağa gider. Arkasından da Mösyö Norris, onu müteakip rahib kalkar. Mias Thurston odasına girince Stall'ın tuvalet masasına dayanmış enfiye çekmekte olduğunu görünce şaşırıp «ne istiyorsunuz, diye sorar. Fakat onun 200 Sterlin'i almağa geldiğini pekala bildiği için vakit kaybetmeden parayı verip oynayacağı oyuna hazırlanır.
- Zavallı madam, bunun hayatına mal olacağını hatırına. getirmeden kimbilir nekadar gülmüştür. Mürekkep ,şişesini yastığının üstüne döker, boynunu boyar. Her şey hazır olunca yatağa yatıp üç acı çığlık basar. Sonra, gözlerini kapayıp bekler.
Sonraki hadiseleri biliyorsunuz. Mösyö Norris, Doktor Thurston, Mister Williams ve Towsend kapıyı kırar, Ya. ötekiler? diyeceksiniz. Dçlerinden Hepsinin saklıyacağı şeyleri var. Strickland'ın pandantifini, Stall da paraları. Şoföre gelince: Unutmayın ki Miss Thurston o gece ona odasında randevu vermişti. Çığlıkları işittiği zaman merdivende olmalıydı.
Korkusundan önce odasına çıktı ve bir dakika sonra da aşağıya indi. O sırada kapıyı kırıyor ve içerisini görüyorsunuz. Kadının öldüğüne inanıyorsunuz, çünkü kan içinde yüzdüğünü sanıyorsunuz. Doktor içeri giriyor. Onu muayene ediyor ve ölmüş olduğunu söylüyor. Odayı arıyorsunuz. O sırada zavallı madam için için gümektedir. Her tarafı aradıktan, pencereden dışarısını gözden geçirdikten sonra aşağıya iniyorsunuz. Mister Towsend, Norris ve Strickland bahçeyi aramağa çıkıyorlar. Artık ev boşalmıştır. Yatak odasına girip zavallı madamı öldürüp, bıçağı pencereden atmak işten bile değildir.

Görüyorsunuz ya iş nekadar basit! Dehşet içinde bu izahatın ne kadar makul olduğunu düşünüyordum.

- Fakat Beef, delilleriniz var mı? diye sordum.

- Delillerim mi? Sürü ile. Biliyor musunuz bunu nasıl keşfettim? Kan lekelerini muayene ederek. Bu efendiler gibi nazariyeler yürütemem! Fakat meslekte bize bir çok şeyler öğretirler. Dlk olarak da kan lekelerini muayene etmesini öğretirler. Bu muayenede bazı noktalar şüphemi uyandırdı. Yastık kılıfındaki leke hakiki kan lekeleri idi. Fakat kılıfı çıkarınca yastıkta ne buldum biliyor musunuz? Kan lekelerinin yanında mürekkep lekeleri. O zaman oyunu keşfettim. «Ooo!.. Ooo!» dedim. Demek ilk önce yalancıktan ölü rolü oynuyordu! Cinayetten sonra da mürekkep lekelerini taşıyan kılıf değiştirilmişti. Yalnız yastığı değiştirmek imkansızdı, Tabii yastığı ve kılıfr sakladım. Dşte en başlıca delillerim bunlar. Başkasına ne lüzum var?

Nihayet kaatili biliyorduk. Hiçbir zaman Doktor Thurston olacağı aklıma gelmemişti. Karısı bankaya gittiği andan itibaren çığlıklan işitinceye kadar yanımızdan ayrılmamıştı. O, bir koltuğa çökmüş, söylenenleri işitmiyor gibi idi.

Williams,

-Doktor, avukatınız olarak sizi söz söylemekten menederim dedi. Bu korkunç bir ithamdır. Bu dar görüşlü polis memurunun müthiş bir hatasıdır.

Lord Simon koltuğundan kalkarak:

- Bu sefer değil Williams! dedi. Her zaman polise bir hayranlık hissi beslemem, Fakat bugün önünde hürmetle eğiliyorum. Hayatta bir kere de yanılmış olmak ne zevk!

Mister Amarante,

- Benden de alın okadar, dedi. Yanlış bir adım atmışım! Bu yepyeni bir hikayea benim için ..

Monsenyör Smith,

- Ben de çok, çok memnunum! diye mırıldadı, Williams,

- Ne olursa olsun benimle görüşmeden bir şey söylemeyin doktor! dedi. (Sonra Beef'e dönerek) Doktorun benimle kütüphaneye kadar gelmesine itiraz etmiyeceğinizi ümit ederim, dedi.

- Gidebilirsiniz Mösyö. Evin etrafı sarılmıştır. Fakat ancak on dakika kalabilirsiniz.

Doktorla Williams çıkar çıkmaz Beef yerinden fırladı ve:

- Keşke müsaade etmeseydim! diye söylenerek kapıya doğru ilerledi. Fakat dışarı çıkınca vakit kalmadan bir tabanca sesi işitildi. Hole koştuk, Kitap odasının kapısı açıktı. Doktor parkenin üstünde boylu boyunca yatıyordu. Sağ elinde hala tabanca tutuyordu. Williams üstüne eğilmişti.

- Bu sefer hiç şüphe yok. ölüm ani oldu, dedi. Büyük bir heyecan içinde:

- Nasıl oldu? diye sordum ..

- Odaya girdik. Sonra bir dakika onu yalnız bırakmamı rica etti. Benimle konuşmadan biraz düşünmek istediğini söyledi. Aptal gibi inandım. Kapıyı kapadığım sırada tabanca sesini duydum.
- Salona dönelim! dedim. Cesedin yüzünde öyle bir hayret ve dehşet ifadesi vardı ki görmeğe tahammül edemiyordum. Cesedi bir halı ile örttük. Beef kitap odasını kilitledi. Salona döndük.
Williams,
- Bu,nazariyenizde haklı olduğunuzu gösteriyor Beef! dedi. Beef,
-Ne nazariyesi? dedi. Ben bir nazariye yürütmedim,
- Nasıl yürütmediniz? Şimdi hakikati olduğu gibi görüyoruz. Zavallı Mary Thurston! Kocasının oyununa nasılda kapıldı! Sonradan tabii yanına gelerek onu öldürmek işten bile değildi. Thurston bu işte şeytani bir zeki gösterdi.
Beef kapının önünde ayakta duruyordu. Ağır ağır: Doktorun, karısının yanına dönerek onu öldürdüğünü kim söyledi? dedi. Önce bir şey anlayamadım, . Komiserin bütün cüssesiyle dikilip cebinden bir kelepçe çıkardığını hayretle gördüm.
- Samuel James Williams!. Sizi tevkif etmek vazifemdir, dedi. Mary Thurston'u öldürmekle suçlusunuz.! .. Yakında doktor Thurston'u öldürmekle de itham olunacaksınız. Şimdiden sonra
söyleyeceğiniz her sözün aleyhinize dönebileceğini size haber
vermekle mükellefim!
Ben kendimi toplamağa vakit bulamadan kelepçeler avukatın
bileklerine geçmiş bulunuyordu. Beef sert
sert düdük öttürdü. Dki polis memuru içeri girdi. Suçluyu işaret
ederek:
-Bunu alıp götürün! dedi. Bir avukat olduğu için
ağzından bir şey alamazsınız, fakat idam olunacağına sizi
şimdiden temin edebilirim.
Bir bardak bira içti ve polis hafiyelerine dönerek: - Görüyorsunuz ya efendiler ben sizin gibi nazariyeler kurmasını bilmem dedi. Sadece kaatilin kim olduğunu keşfettim. Bu da pek basitti. Doktor şakayı hazırlarken başka hiçbir şey düşünmemişti. Vak'a dediğim gibi geçti. Yalnız Williams odayı araştırırken Mary'nin ölmemiş olduğunu farketti. Belki de onun için için güldüğünü işitti. Derhal zihni faaliyete geçti. Eline mükemmel bir fırsat geçiyordu. Unutmayın ki doktor sanki karısı hakikaten öldürülmüş gibi hareket etmeğe karar vermişti. Siz bahçeyi ararken gittiğiniz sırada telefon bahanesiyle dışarı çıkarak holdeki kamalardan birini alıp yukarı koştu ve kadının boğazını kesip bıçağı pencereden fırlattı. Siz de onu bir iki dakika sonra pencerenin altında buldunuz. Bıçağın üzerindeki kanın henüz kurumamış oluşu da bunu ispat eder.Bu hileyi keşfettikten sonra güya odayı araştırırken düşünülecek vakit bulmuştu. Doktorun karısını ölü bulduğu vakit itham edilmekten korkarak sesi çıkartmayacağını da tahmin etmişti. Fakat doktorun

karısının hakikaten ölmüş olduğunu görmesi lazımdı. Cinayetten sonra salona inince kimbilir ne bahane bularak doktoru yukarı yolladı. Doktor yukarı çıkınca bu sefer karısının hakikatan bir cinayete kurban gittiğini gördü. Doğrusunu söyleyecek olsa yukarıda karısıyla yalnız kaldığı için ondan şüpheleneceklerdi. Onun için Williams'ın tahmin ettiği gibi ses çıkarmadı. Merdivenlerden inerken bahçeden gelmekte olan Towsend, Strickland ve Norris'e rast geldi. Kimden şüphe edeceğini bilmediğinden sert sert onlara nereden geldiklerini sordu. O dakikadan sonra kimbilir kaatilin meydana, çıkmasını nasıl beklemiştir. Artık söyleyecek bir şey kalmadı. Yalnız bu işte benim büyük bir hatam var. Dçeri odaya gitmelerine müsaade etmemeliyimdim. Doktor Thurston her şeyi olduğu gibi anlatmağa karar verdiği sırada Williams onu susturdu. Doktor herkesten şüphelenmişti. Williams'dan maada. Ben Williams'ın ona. susmasını tembih edeceğini zannetmiştim. Böylelikle bir delil elde etmek istiyordum. Bu bana ders olsun! Kitap odasına girer girmez Williams silahını çekerek onu öldürdü. Tabancayı eline verip kapıyı açtı. O doktordan şüpheleniyorum zannetmişti. Halbuki ben çoktan Williams'ın kaatil olduğunu biliyordum. Görüyorsunuz ya efendiler. Ben alelade bir polisim ve malum, muayyen yollar üzerinde hareket ederim. Kan ve mürekkep lekelerini gördükten sonra o gece hepinizin elbiselerinizi muayene ettim. Williams'ın gömleğinde birkaç pembe çizgi vardı. Bu kırmızı mürekkep lekesi idi. Yastık kılıfını çıkarınca
cebine soktuğundan gömleği lekelenmişti, Sonradan yastık kılıfını odasındaki şöminede yakmıştı. Kol kapağında başka bir leke buldum. Bu Seferki kandı ve böylece onun kaatil olduğunu anladım.
Başka bir delilim daha vardı. Odasında yanmış bir paçavra parçası bulmuştum, Bunu Scotland Yard'a gönderdim.Öteki yastık kılıflarının cinsinden bir keten parçası idi.
Hatırlar mısınız hizmetçi kıza kimin odasında ateş yaktığını sormuştum. Fakat siz susmamı söylemiştiniz. , Sonradan Enid'le konuştum.
- Ya sebep? Sebebi ne idi? diye sordum.
- O diğerlerinden daha müşkül bir vaziyette idi. Misis Thurston'un bütün kağıtlarını karıştırdım. Servetinin idaresi Williams'ın elinde idi. Yılda üç bin sterlin varidatı olan bir kadının bankada hiç parası olmayışı şayanı dikkat değil mi idi? Bilhassa Misis Thurston gibi müsrif
olmayan bir kadının. Paranın fazlasını daima Williams'a gönderdi. Williams ise bu paralarla geçinirdi. Fakat bir taraftan Stall bir taraftan da Strickland sıkışınca Misis Thurston'un paraya ihtiyacı oldu. Williams ona verecek para bulamıyordu, Yalnız hafta sonu için buraya gelirken eline böyle bir şans geçeceğini aklından geçirmiyordu tabii.
Mister Amarante takdirle:
- Fakat kahraman Beef'in karşısında bu parlak şans suya düştü, dedi.
- Ya ipler ne rol oynadılar? diye sordum.

- Öyle zannediyorum ki doktorun, avukatı olduğu
için ona her şeyi anlatmıştı, O da süküt etmesini tavsiye etmişti. Şüpheleri başka tarafa çevirmek lazımdı, Jimnastik salonunun önünden geçerken ipleri gördü. Aklına yeni bir fikir geldi. Dşleri karıştırmak için ipleri alıp su deposuna attı. Eğer onu suçüstü yakalamış olsalardı şahsen bir tahkikat yapmakta olduğunu ve bu ipleri bulduğunu söyleyecekti. -Ya Strickland ve pandantif? dedim.
- Lord Simon'un hakkı var. Üvey oğlu odur. Dsmini değiştirmiştir. Fakat namuslu bir delikanlıdır. Bir at üzerine bahse girişmişti. Kaybederse parayı ödemesi lazımdı. Size dedim ya namuslu gençtir. Atının kazandığına çok sevindim, Tabii o da bir iki yalan söyledi. Dsmini değiştirmişti. Şimdi eski defterleri açmak istemiyordu.
- Ya şoför? Ya Enid? dedim.
- Komiser detektiflere dönerek:
-Ben dedi sizden daha Şanslı idim. Çünkü buranın komiseri olmak dolayısıyla halkını da tanıyordum, Fellows'ı da iyi tanıyordum. «Lion Rouge» ı satın almak için anlaşmışlar hatta parasını bir hafta önce ödemişlerdi. Yemekten önce hanım ona farelerden bahseder ve onu daha sonra görmek istediğini söyler. Şoförün haftaya bu evden çıkacağını haber verir. Fakat gece odasına gelmeği de vadeder. Saat onbirde Enid'le hanımın yukarı çıktığını duyarlar. Şoför hemen arkasından gitmiş gibi görünmemek için biraz bekler. Ona mutlaka gideceğini tekrar etmek niyetindedir. Saate bakar, dışarı çıkmak için bir bahane bulmak üzere:
- Saat onbiri geçmiş! diye söylenir.
Hanımm odasına girmek ister. Fakat Stall içeridedir. Fellows odada başka biri bulunduğunu anlayınca öyle tahmin ediyorum ki odasına çıkmış ve çığlıkları işitince aşağı inmiştir. Mister Thurston'un odasında bulunan Enid'e gelince nişanlısının odada bulunduğunu zannettiğinden çığlıkları duyunca kimbilir ne hale gelmiştir! .. Sizin kapıyı kırdığınızı işitince dışarı çıkar ve Fellows'ı sizin yanınızda bulur. Mister Amarante ayağa kalkarak elini uzattı ve:
- Komiser efendi bu meselede büyük bir zeka ve dirayet gösterdiniz. Sizi tebrik ederim, dedi.
Lord Simon da takdirkar bir iki kelime mırıldandı. Beef tevazü ile:
- Bu takdirleri hak ettiğimi zannetmiyorum dedi.
Ben sadece aldığım talimata göre hareket ettim. Kan lekelerine dikkatli bir göz attım. üst tarafı kendi kendine geldi. Sizlere söylemiştim zaten bu iş sizin için fazla basittir diye ..
SON